УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 190. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЖОВТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 16, 1969 No. 190. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 15 жовтня 1969

В АМЕРИЦІ

СЕНАТСЬКА ФІНАНСОВА КОМІСІЯ схвалила проєкт, щоб скасувати той пункт в податковому законі, який дозволяє коло 100 дуже багатим особам не платити жадного федерального податку, бо вони можуть відтягати від оподаткування ті суми, які вони пожертвувати на добродійні цілі. Схвалений Палатою Репрезентантів податковий законопроєкт також скасував той пункт податкового законопроєкту. Ця справа скомплікована дещо, бо ті особи деколи не дають готівку на добродійні цілі, тільки жертвують речі, які так оцінюють, що це виходить в користь не тільки тим інституціям, які дістають подаровані речі, але й тим, які жертвують. Образ колись коштував 100 долярів, тепер його оцінюють на 500, і стільки відтягає собі від оподаткування жертводавець.

ТРИ ОКРЕМІ ГРУПИ ОБ'ЄДНАЛИСЯ, щоб поборювати „скомерціялізовану медицину". Всі ці групи очолюють лікарі, які на зборах в Нюйоркській Медичній Академії вирішили змагати до таких цілей: 1. Загальна федеральна медична допомога для всіх громадян ЗСА. 2. Поліпшення медичної допомоги, яка повинна дбати про те, щоб запобігати людським недугам. Ці три групи називаються спільно Радою Організацій, що дбає про здоров'я. До Ради належать: Медичний Комітет Людських Прав, Форум Лікарів і Лікарі для Соціяльної Відповідальности. Управа Ради Здоровних Організацій складається з трьох представників від кожної групи.

АРМІЯ ВИЯВИЛА ПОДРОБИЦІ про розвідчий літак, який може летіти так тихо, що на 100 стіп його не чути на землі. Цей літак вже випробовували на фронті у В'єтнамі. Вночі він літав понад ворожим тереном і виявив, що ворог пересував свої збройні сили, не завваживши зовсім, що над ним літав розвідчий американський літак. Цей літак має деякі прикмети ширяка і деякі звичайного літака. Він має широкі крила і дуже легкий. Під час лету робить такий тихий шелест, як птах в леті. Цей літак збудувала фірма Лакгід, яка випродукувала була і розвідчий літак „У-2", що міг літати дуже високо над ворожою територією.

КОЛО МЕХІКО СИТІ ВИКОПАНО ЛЮДСЬКИЙ ЧЕРЕП, який має коло 25,000 років, і який має бути новим доказом на те, що до Америки прибула людина з Азії. Цей череп викопано булдозером під час будови нової автостради. Різними способами стараються встановити вік цього черепа, але директор відділу праісторії в Мехіканському Антропологічному Інституті проф. Хозе Луїс Льоренцо гадає, що цей череп має найменше 25,000 років. Цей череп не має щелепних кісток. Його кинено набік разом із тяжкими валунами, де його знайшли археологи.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ПРИСЛУХУВАВСЯ впродовж 3-ох годин нарадам 146-членного Синоду Католицьких Єпископів у Римі на його першому діловому засіданні в минулий понеділок. Кардинал Павло Меухі, Антіохійський Патріярх, кардинал Юліюс Депфнер з Мюнхену і південноафриканський кардинал Овен МекКен промовляли за децентралізацію Католицької Церкви з приділенням більших прав єпископам, — знову ж деякі інші кардинали боронили непорушности дотеперішньої влади Папи. Папа покликав 3-членну Комісію для розгляду „контроверсійних питань", але головою тієї Комісії зробив консервативного кардинала Перікля Фелічі з Курії.

ВІЦЕ - ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЮ ІҐАЛЬ АЛЛЬОН ЗАПРОПОНУВАВ, щоб 650,000 арабів на окупованих Ізраїлем колишній йорданській території дістали широку автономію в усіх внутрішніх справах — адміністрації, освіти, релігії, торгівлі, навіть власної поліції — за вийнятком тільки війська. Алльон твердить, що інші арабські країни й арабські націоналісти не матимуть причини таврувати арабських діячів з тої території за колябораціонізм з жидами, бо це буде тільки тимчасова реформа, до часу підписання миру.

В БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ВІДБУЛИСЯ знову бурхливі дебати над подіями в Північній Ірляндії. 22-річна посолка Бернадетт Девлін, яка завжди палко виступає в обороні покривдженої в Північній Ірляндії католицької меншости, закинула британському соціялістичному урядові і парляментові, що їм байдужі соціяльні відносини в Північній Ірляндії і що вони починають цікавитися ними тільки тоді, коли на вулицях північно - ірляндських міст ллється кров.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ ЗНУЩАЛИСЯ над 31-річним кореспондентом британської агенції Ройтера в Пейпінгу, Антоні Гресм. Вночі 18 серпня 1967 р. 200 дикунів із „культурної революції" вдерлися до його помешкання, виволікли його на вулицю і важко били, перед його очима повісили його улюбленого кота та його самого, всі його одяги й білизну обмазали чорною фарбою. Після того тримали його впродовж 26-ох місяців, відрізаного від усього світу, в малій кімнатці, без радіоапарату і книжок. Звільнений два тижні тому він тепер почав виявляти подробиці знущань над ним та іншими чужинцями в Китаї.

„Метс" перемогли „Оріолс" 5:0 і ведуть 2:1 у Світових Серіях

В третіх змаганнях Світових Серій бейсболу, які відбулися у вівторок, 14-го жовтня на стадіоні в Ню Йорку, місцева дружина „Метс" здобула високу перемогу 5:0 над „Оріолс" з Балтимору. Після цієї виграної „Метс" ведуть 2:1 в числі перемог Світових Серій і потребують ще двох виграних, щоб здобути звання першуна світу у бейсболі. Героєм третіх змагань Світових Серій став Тамі Ейджі, який здобув сильним ударом повний пробіг вже в першій зміні зустрічі, а потім притомною грою в полі врятував свою дружину від п'яти пробігів суперників. Цим змаганням на Шей стадіоні приглядалося 56,335 осіб.

НАД УНС І „СВОБОДОЮ" ПРАПОРИ НА ПОВНІЙ ЩОГЛІ

В середу, 15-го жовтня, як ряд інституцій і установ, включно з публічними та міськими, виставили прапори до половини щогли на знак своєї солідарности з акцією „в'єтнамського мораторія", на будинку УНСоюзу і „Свободи", як і багатьох інших патріотичних установах, повівали американський і український прапори на повній щоглі.

Президент закликає Конґрес приспішити працю над схваленням нових законів

Вашингтон. — Цього року Конґрес дуже повільно працює над схваленням нових законів. Представники демократичної більшости в Конґресі заявляли досі, що спізнення в працях спричинене тим, що Уряд своєчасно не прислав своїх проєктів. Представники республіканської меншости оскаржують демократів в тому, що навмисно не спішаться, щоб показати, що республіканський Уряд не виконує своїх завдань. Президент Ніксон заявив, що в перших дев'ятьох місяцях і Уряд і Конґрес заповільно працювали, і просить тепер поспішитися, щоб схвалити ті законопроєкти, які мусять бути ще на цій сесії прийняті для добра американського народу. Президент просить, щоб конґресмени й сенатори „закотили рукави та взялися до праці". Президент згадав ті проєкти, які повинні бути схвалені ще в цьому році. Представник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд сказав, що звернення Президента в такому дусі, що нікого не ображає, і навіть легко критикує республіканців, які всю вину хотіли б скинути на демократів. Президент згадав коло 30 проєктів, з яких більшу частину можна буде схвалити при добрій волі членів Конґресу. Чекають на вирішення такі законопроєкти: про зміну системи вибору президента ЗСА, про збільшення висоти федерального заборгування, про реформу Поштового Департаменту, про податкову реформу, збільшення пенсій соціяльного забезпечення, допомогу на будову шпиталів та багато інших.

Еґню вимагає, щоб протестанти не солідаризувалися з ганойськими комуністами

Вашингтон. — Напередодні великого протесту проти війни у В'єтнамі, т. зв. „Дня в'єтнамського мораторіюму" віце-президент Еґню на пресовій конференції в Білому Домі заявив, що провідники цього протесту повинні відмовитися від тієї похвали, яку вони дістали від прем'єра Північного В'єтнаму Фама Ван Донґа. Комуністичний прем'єр опублікував листа, який зачинається словами „Дорогі Американські Приятелі"! в якому хвалиться тих американських громадян, які протестують проти війни у В'єтнамі. Віце-президент Еґню сказав, що це є похвала від голови того уряду, який спричинив смерть 40,000 американців. Еґню протестував проти того, що Ганой вмішується у внутрішні американські справи. Сенатор республіканець з Колорадо Ґордон Еллоп заявив, що є зв'язки деяких провідників протесту з комуністами. Протест мав бути найбільший досі в цій країні. Його підтримували не тільки ті ліві і ліберальні організації, які виступають проти війни, але й частина сенаторів і конґресменів. Частина конґресменів хотіла цілу ніч дебатувати на знак солідарности з протестантами в дні 15-го жовтня, але більшість вирішила припинити дебати о год. 11-ій вночі і закрити засідання. В Ню Йорку посадник Ліндзі зарядив обнизити прапори до половини щогли на знак пошани тих, що згинули у В'єтнамі. Але поліцисти, пожежники та військові ветерани заявили, що вони не послухають заклику посадника і прапори будуть повівати нагорі маштів.

Українці в Екзекутиві Братського Конґресу Ню Джерзі

Новообрані члени Екзекутиви Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі. В першому ряді сидять (зліва): Реймонд Рід, Ян Саболь, Леопольд Маліновські, Гелен Волд. В другому ряді стоять (зліва): Володимир Сохан, Сидні Гарвет, Гарольд Віттенбавер і Теодор Риш.

Атлянтік Сити, Н. Дж. — В суботу, 11-го жовтня, відбулися тут в готелі Треймор 36-ті річні наради Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі, що його попередили засідання членів Екзекутиви Конґресу, у складі якого є представники УНСоюзу гол. предсідник Йосип Лисогір і заст. гол. предсідника Володимир Сохан. В цьогорічних нарадах взяло участь 40 делеґатів, які репрезентували 28 братських союзів та організацій, як теж 8 бувших президентів цього Ббратського Конґресу і 26 гостей. Делеґатами УНСоюзу, крім згаданих членів Екзекутиви, були: гол. касир Петро Пуцило і гол. радна Анна Дубас. В програмі нарад Конґресу, якими проводив уступаючий президент Гаролд Віттенбавер, було між іншим висвітлення фільму з історією прапору ЗСА, реферат актуарія Джорджа Шавмана на тему „Розбудова вашого союзу через своє власне членство", доповідь „Громадська служба" д-ра Джеймса Робісона та промова комісаря забезпечення стейту Ню Джерзі Гораса Браєнта. На ділові наради складалися звіти президента Конґресу, його секретаря - скарбника Гелен Волд, голови комітету зв'язків і братського тижня Йосипа Лисогора, верифікаційної комісії — Стефанії Вовчок („Провидіння"), делеґатки на Крайовий Братський Конґрес Гелен Волд, а вкінці голови контрольної Комісії Павла Міклоссі. На пополудневій сесії склали привіти Конґресові: заступник мейора Атлантик Сити п. Кейсі, президент Крайового Братського Конґресу Б. Галлум та представники других стейтових Конґресів. Після уділення абсолюторії уступаючій Екзекутиві вибрано на пропозицію номінаційної комісії нову Екзекутиву, яку очолив на пості президента Леопольд Маліновські з Польського Звйонзку Народового. Членами Екзекутиви були в цьому році поновно вибрані: Стефанія Вовчок — касир „Провидіння та Володимир Сохан — заступник гол. предсідника УНСоюзу. Головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір входить до складу Екзекутиви, як бувший президент Конґресу і голова комітету зв'язків та братського тижня.

Більшість Синоду католицьких єпископів у Римі за обмеження влади Папи

Папа Павло VI прислухається нарадам Синоду Католицьких Єпископів у Римі, на відкритті якого він виголосив вступну промову, але зрештою не забирав слова. Позаду Папи — бронзова скульптура, яка символізує зіслання Святого Духа на 12 Апостолів. Стоїть — праворуч — секретар Синоду, монсіньйор Владислав Рубін.

Рим. — Папа Павло VI був приявний під час цілого тригодинного засідання Синоду Католицьких Єпископів у другому його дні, в минулий вівторок, сидячи поруч головуючого на тому засіданні кардинала Валеріяна Ґраціяса з Бомбаю в Індії. Дотепер з-посеред 146-ох учасників того Синоду, промовляли 30 кардиналів і архиєпископів, але тільки шість промовців беззастережно боронили всі права і компетенції Папи, як їх він мав дотепер. Всі інші в більшій або меншій мірі обстоювали побільшення прав єпархіяльних владик в адміністраційних справах цілої Церкви і взагалі в тих актуальних справах, які стосуються всіх вірних. Кардинал Леон Жозеф Суененс, архиєпископ з Брюсселю, Бельгія, виступав проти такої системи в Католицькій Церкві, яка рівнозначна з „абсолютною монархією" та твердив, що Другий Ватиканський Собор висловився за колеґіяльною системою на місце абсолютної. Він приєднався до внеску також ліберального кардинала Юліюса Депфнера з Мюнхену, щоб доктринальні проблеми передати на розгляд Ватиканської Теологічної Комісії та щоб Синод Єпископів займався тільки питанням, як практично перевести колеґіяльну систему у Церкві. Кардинал Суененс твердив, що ніхто ніколи у Католицькій Церкві не піддавав під сумнів зверхність Папи, як Христового намісника, але звертав увагу, що єпископи, як також наступники Апостолів мають бути „з Петром" і „під Петром". Названий кардинал особливо різко критикував ватиканський орган „Оссерваторе Романо", який займає непримирливе й безкомпромісове становище в усіх тих справах, що вимагають ревізії по думці більшости Другого Ватиканського Собору.

Гусак добивається прихильности у чеських робітників

Прага. — Перший секретар комуністичної партії ЧССР д-р Ґустав Гусак, який перевів чистку" партії й адміністраційного апарату від прихильників демократизації режиму, виступив у минулий вівторок 14 ц. м. на великому вічі у найбільшій чеській фабриці Скода у Пільзені з промовою, в якій заперечував, наче би він був реакціонером та апелював до робітників, щоб вони посилили фабричну продукцію. Гусак твердив, що він не заверне Чехо-Словаччини ані до „бюрократії" сталініста А. Новотного, ані до „анархії" А. Дубчека. Він скинув усю вину за теперішні чеські господарські трудноші на міністра народного господарства за доби Дубчека, професора Ота Сіка, який переставляв чеську економіку на рейки більшої свободи, власної ініціятиви й суперництва. Центральний Комітет компартії виключив Сіка з партії — під натиском збоку Москви, яка зразу же страшенне атакувала того чеського економіста за його „єресі". З рештою, Гусак запевняв, що партія і уряд справляться з теперішніми трудношами та що, зокрема, нарід і держава обійдуться без втікачів, які „зрадили" країну, виемігрувавши за кордон після совєтської інвазії до ЧССР. Припускають, що кругло 50.000 чехів вибрали свободу, здебільша інтелектуали і фахівці, які без великого труду знайшли працю в країнах нового поселення. Ґустав Гусак водночас погрожував робітникам, що коли фабрична продукція не збільшиться, то прийдеться скасувати 5-денний і 42-годинний тиждень праці. — У тому самому дні, в минулий вівторок, перший секретар і культурний аташе в чеській амбасаді у Відні, Зденек Гейзляр, також „вичищений" з чеської компартії, просив в австрійських властей дати йому політичний азиль і він його негайно дістав.

Лемківський З'їзд домагається повернення лемків на рідні землі

Ню Йорк. — 11 і 12-го жовтня ц. р., тут у приміщеннях Українського Народного Дому, відбувся Дванадцятий Загальний Лемківський З'їзд, який виніс ряд важливих ухвал, а зокрема протест проти продовжування переслідувань українців у Польщі та вимогу дозволити виселенцям з Лемківщини повернутися до рідних осель. З'їзд домагається утворення окремого єпископства для 300,000 українців у Польщі та відшкодування за загарбане майно мешканців Лемківщини. Беручи до уваги плянове й постійне нищення українських церков та грабування їх скарбів, З'їзд утворив окремий фонд для збереження та консервації вцілілих церков Лемківщини й доручив Головній Управі звернутися із закликом до всього українського громадянства у цілому вільному світі складати на цей фонд свої щедрі пожертви, щоб допомогти зберегти решту неоціненої вартости зразків української, лемківської церковної архітектури, а водночас свідків приналежности лемківської землі до української території та української культури. В основі резолюцій З'їзду стоїть ствердження, що Лемківщина це навіки невід'ємна частина України і ніякі торги займанців української землі не зможуть тривало її відлучити від материка.

З'їзд відкрив голова Організації Оборони Лемківщини Юліян Котляр, який попросив Впр. о. Сергія Фединяка провести молитву. Після молитви о. Фединяк вітав З'їзд від парохії св. Юра та оо. Василіян і закликав зберігати Лемківщину бодай духово, коли не фізично в середині українського світу. Президію З'їзду обрано в складі: д-р Ярослав Падох — голова, ред Юліян Тарнович, заступник, проф. Іван Сквіртнянський і Михайло Дзіман — секретарі. До почесної президії запрошено заслужених лемківських діячів, Теодора Вислоцького, Степана Пельца, Євгена Дудру і Василя Токарського. Після цього слідували: відчитання протоколу З'їзду з 1967 р., вибір Мандатної комісії під проводом Степана Барни, номінаційної комісії з Іваном Блихою та резолюційної комісії в складі: ред. Ю. Тарнович, мгр. Є. Перей-

(Закінчення на стор. 5-ій)

У Вашинґтоні відзначили маніфестацією 10-ліття скритовбивства сл. п. Степана Бандери

Вашингтон, Д. К. — „Батьку наш, Тарасе, ми зійшлися, щоб біля стіп тобі поставленого пам'ятника покласти вінок і скласти поклін іншому великому мужеві України — Степанові Бандері, Борцеві за ідеї й ідеали про які ти, батьку Тарасе, співав, для здійснення яких він, як і ти, Поете, жив, за які полицарськи боровся і поліг від зрадницької руки ворога України Москви", — такими словами спершу українською, а потім англійською мовою започаткував 11-го жовтня 1969 р. біля пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні інж Михайло Шпонтак жалібно - протестаційне відзначення 10-ої річниці смерти Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери. Церемонію покладення вінка від ОУВФронту виконав д-р Михайло Кушнір, у супроводі двох сумівок. Із словом у поклоні пам'яті Степана Бандери та нескореному українському народові виступали: конґресмен Джан Рарик — демократ із Луїзіяни, голова АДУК д-р Мих. Кушнір, д-р Петро Мірчук та п. Віллям Ларкін із Ню Йорку. Після маніфестації під пам'ятником Т. Шевченкові близько 500 учасників оформились у похід і, несучи понад 100 транспарентів, відійшли в напрямку посольства СССР у Вашингтоні. Під час походу роздавано на вулицях летючки-афіші поліційного типу, розшуку злочинців, з портретом Шелєпіна та зазначенням, що розшукується Шелєпіна і членів російського уряду для того, щоб поставити їх перед Міжнародним Судом у Гаазі. Роздано майже 5 000 таких листівок - розшуків. На запити представників преси, вичерпні пояснення давали д-р Нестор Працик і п. Ларкін. Поліція не допустила демонстрантів до будинку посольства СССР, але після закінчення пікетування на віддалі два члени Комітету змогли самовільно пройти до того будинку й причепити на залізних дверях посольства СССР листівку - розшук з портретом Шелєпіна. Між демонстрантами було багато молоді, переважно із СУМА. Особливо велика група сумівців прибула з Ню Йорку, під керівництвом голови Осередку ім. ген. - хор. Т. Чупринки Корнелія Василика. На демонстрації був представник газети „Вашингтон Пост". Д-р Нестор Процик дав довше інтерв'ю для представника „Радіо Інтернешенел Нюз".

Комітет Відділів УНС стейту Коннектикат відбув наради

Ню Гейвен, Конн. — Минулої неділі, 12-го жовтня, тут у залі української католицької парафії відбулися чергові наради Комітету Відділів Українського Народного Союзу стейту Коннектикат, в яких взяло участь 26 представників десяти Відділів з Ню Гейвен, Гартфорду, Дербі, Веллінгфорду, Бриджпорту, Ансонії, Стемфорду і Вилимантику. Нарадами проводив голова комітету проф. Іван Телюк, секретарював Василь Гіна. Звітуючи про працю Комітету та стан Відділів і їх організаційну активність, проф. І. Телюк закликав усі Відділи та їх урядовців збільшити їхні організаційні зусилля в останніх місяцях цього року та передконвенційної кампанії, пропонуючи допомогу в цих зусиллях кожному, хто її потребував би. В нарадах взяв участь головний предсідник УНС Йосип Лисогір, підкреслюючи в своїй доповіді факт, що УНСоюз та його члени беруть активну участь та грають часто рішальну ролю як в місцевих, так і загально-національних акціях, що відзначка Українського Народного Союзу із братньо стисненими руками та схрещеними українським, американським і канадійським прапорами домінує на найбільших зібраннях і урочистостях та що цей факт повинен допомогти організаторам і урядовцям Відділів у їх організаційних зусиллях. Це тим більше, що УНСоюз — коли мова про роди забезпечення, їх дешеву ціну та свою професійну обслугу може з успіхом конкурувати з найбільшими і найпередовішими забезпеченевими організаціями і компаніями в Америці і Канаді. Після дебат обрано комісію, що має приготовити рекомендації для найближчої конвенції УНСоюзу, що відбудеться в травні 1970-го року. Після нарад була перекуска, що її приготовила пані Софія Брезіцька.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Американські вибори і ми

Першого вівтірка після першого понеділка в листопаді кожного року відбуваються в Америці вибори. Найбільше зацікавлення породжують загальні президентські вибори щочотири роки. Конґресменів вибирають на двобірчну канденцію, і тому кожних два роки — як ось у наступному 1970-му році вибирають всіх 435 конґресменів. Сенаторів вибирається на 6 років, і тому кожних два роки йдеться про вибір одної третини з-посеред 100 членів Сенату; вибори губернаторів залежать від стейтових законів. Цього року вибори відбудуться 4 листопада і стосуватимуться деяких губернаторів, як ось, наприклад, у стейті Ню Джерзі, деяких посадників, як ось у Ню Йорку, та різних інших виборних становищ.

Хоч ці наші цьогорічні вибори мають радше місцевий характер і приковують до себе увагу в залежності від місцевих відносин, місцевих проблем і осіб кандидатів, для нас, американських українців, вони так само важливі, як кожні інші вибори — з принципового погляду. Треба прийняти за принцип, що американські громадяни українського роду мусять бути активними в загальноамериканському житті, мусять активно цікавитися устроєм, проблемами, партіями, відносинами й видатними особами цієї країни, бо коли ми будемо стояти „скраю", то так і до нас будуть ставитися, і ми не матимемо морального права нарікати, що нас „не бачать".

Кожночасні вибори актуалізують ту саму проблему: участи українців в американських політичних партіях, активної участи в передвиборчій кампанії. Обидві керівні американські політичні партії мають свою славетну історію, кожна має свою політичну філософію, своїх президентів і видатних державних мужів. У вільній американській демократичній системі не існує „партійних квитків" і писаних, твердих партійних програм. Партійна приналежність обмежується добровільною реєстрацією виборців до тієї чи другої партії, але це зовсім не зобов'язує голосувати за партійного кандидата, бо рішає не партійна приналежність, а власна совість кожного громадянина. Так само, зрештою, і в Конґресі, де конґресмени і сенатори рідко коли голосують „за партійною солідарністю", а здебільша — переступаючи партійну межу, в залежності від справи, що стоїть на черзі дня. А партійна плятформа теж плинка, бо її схвалює кожна з тих партій щочотири роки на передвиборчій конвенції, яка стає виборчою плятформою кандидата на президента.

Імперативом для американсько - українських громадян є включення в загальноамериканське життя, в усіх доступних для нас ділянках. Передусім — активне включення в американські політичні партії. Давніше, перед напливом нової іміґрації по другій світовій війні, більшість американських українців схилялась до Демократичної партії, з вдячности за ті соціяльні реформи, що їх започаткував Д. Д. Рузвелт після господарської депресії в 1929 році. Поважна частина нових іміґрантів схилилась радше до Республіканської партії з уваги на різкіше — бодай в теорії — становище тієї партії супроти СССР і комунізму. Треба привітати створення Крайової Федерації українських республіканців з проф. Мироном Куропасем у проводі та проф. Левом Добрянським як почесним головою. Так само треба привітати створення Організації Українських Демократів стейту Ню Джерзі з головою Йосипом Лисогором. І, навпаки, треба жаліти, що завмер Український Демократичний Клюб у Ню Йорку і що припинилися спроби активізувати організацію українських республіканців в Ню Йорку. Спроби організування чи активізування американсько - українських партійних клітин проявились в різних більших центрах в ЗСА. Це явище позитивне, і треба тільки, щоб воно було не епізодичним, проминальним, а тривким, з створенням постійних крайових, стейтових і міських партійних організацій, комітетів чи клюбів.

Активніша участь американських українців в американських партіях не послабить, а скріпить також українське громадське життя. Сліпе й вузьке партійництво — шкідливе й навіть анахронічне, зате виразний політичний світогляд людини — це свідоцтво її громадської зрілости. Спільна приналежність до будь-котрої з двох американських партій тісніше єднає тих наших громадян і спонукує до тіснішої співпраці на внутрішньому українському ґрунті. Не дивімся на участь в американських партіях тільки крізь призму виборів, а й крізь призму наших обов'язків та привілеїв в Америці і нашого значення в цій країні.

В. Ткач

ЯКЩО СССР ПОРОЗУМІЄТЬСЯ З КИТАЄМ?

У теперішній час події і ситуації в міжнародному світі міняються так часто і часом так несподівано, що журналісти і кореспонденти, які інформують про поточні справи міжнародної політики і їх коментують, ризикують ставити якщо не зовсім хибні, то в кожному разі незгідні з майбутньою дійсністю припущення. Якщо вже від ряду років багато писалося на тему загострення совєтсько - китайських відносин, то ця тема стала домінуючою в міжнародній політичній пресі від часу інциденту на річці Уссурі 2 березня і поновного зудару 13 серпня ц. р. на кордоні Сінкіянґу й Казахстану. З огляду на те, що менших інцидентів у міжчасі траплялося багато і що взаємні обвинувачення і навіть войовнича пропаґанда з обох сторін прийняли небувалих досі розмірів, майже всі коментатори в західньому світі висловлювали думку, що совєтсько - китайський конфлікт буде далі поглиблюватися і майже неминуче закінчиться воєнним конфліктом у тій чи іншій формі.

Треба ствердити, що в західньому світі, особливо, як видається, в ЗСА, покладалося багато надій на конфліктну ситуацію поміж СССР та Китаєм і на цьому навіть будувалося далекосяжні політичні пляни — включно з остаточним замиренням із Москвою, загроженою „жовтою небезпекою". Але від березня ц. р. совєтсько - китайський конфлікт став, либонь, в осередку всіх політичних плянувань і орієнтацій західнього світу. Вважалося, що небезпека совєтської аґресії в Европі проминула, що Совєтський Союз спричиниться до закінчення війни у В'єтнамі, і поважні американські кола почали навіть вживати прихильнішого тону у відношенні до Китаю.

Автор цих рядків завжди скептично ставився до можливости остаточного розриву поміж СССР та Китаєм і вибуху совєтсько - китайського воєнного конфлікту. Бо не треба забувати заяви колишнього совєтського вельможі, Хрущова, який часом бував аж занадто балакучим у виявленні совєтських замірів. Він сказав, що, не зважаючи на всі розходження між Москвою і Пейпінґом, на випадок остаточної розгри СССР і Китай підуть рука в руку проти капіталістичного світу. Однак, треба признатися, що розвиток подій в останніх місяцях справді давав підстави думати, що між Москвою і Пейпінґом постала така прірва, якої вже не можна перескочити. Може це виглядати тільки на жарт, але було чимало українців, які почали покладати надії на „китайських союзників" і „переорієнтовуватися на Китай"...

Та от 11 вересня совєтський прем'єр Косиґін складає „блискавичну" візиту до Пейпінґу і провадить там таємничу розмову з китайським прем'єром Чу Ен-лаєм. Після того втрачає на своїй гостроті спочатку антикитайська пропаґанда в Москві, а незабаром після того і антисовєтська пропаґанда в Пейпінґу. Під час святкувань роковин народження червоного Китаю головні громи сипалися на ЗСА і явно ощаджувалося Москву.

Швидко стало відомо, що між Москвою і Пейпінґом відбудуться переговори про полагодження спірних кордонних питань. Переговори відбуватимуться в Пейпінґу, і на чолі обох делеґацій стоятимуть віце - міністри закордонних справ. Відповідні пропозиції були зроблені китайським урядом ще у вересні і підтверджені поновним зверненням з 6 жовтня. Тон китайської заяви, що її оголосила урядова китайська пресова аґенція, дуже примирливий, і в ній сказано, між іншим, дослівно: „Немає взагалі жадних підстав ані для Китаю, ані для СССР провадити війну з приводу кордонних питань".

Ще не час твердити, що совєтсько - китайський конфлікт скінчився. Хоч уже тепер помічається зміна в тоні пресових західньоевропейських коментаторів, а навіть в урядових потягненнях деяких країн.

В кожному разі ясним є, що почин щодо спроби полагодження або принаймні злагіднення конфлікту зробила Москва. Поїздка Косиґіна до Пейпінґу — після шаленої антисовєтської пропаґанди китайців і після тяжких прикордонних інцидентів — це, безумовно, поїздка до Каносси, щоб поклонитися китайському комунізмові і його вождеві Мао Тсе - тунґові. Чим пояснити такий крок Москви?

Перш за все треба згадати досить нерозважну поставу західнього світу: він занадто підкреслював те тяжке становище, в якому опинилася Москва, може вже навіть завчасу „тріюмфував" і тішився тим, що от уже, мовляв, СССР перестав бути небезпечним для Заходу. Може занадто поспішною була заява державного секретаря Роджерса про невтральне становище Америки в справі китайсько - совєтського конфлікту (бо такий невтралітет ішов радше на користь Пейпінґу). І занадто „ароґантно" почав поводитися румунський диктатор Чаушеску, запрошуючи до себе і сердечно приймаючи президента Ніксона. Москві, хоч вона, очевидно, і сама це добре знала, занадто підкреслено дали зрозуміти, що з її конфлікту з Китаєм хоче скористатися західній світ.

Та головною причиною нової тактики Москви супроти Китаю є хіба те, що в Кремлі не бракує голів з розумом. Вони розуміють, що конфлікт з Китаєм — це не тільки смертельна небезпека, а, правдоподібно, і цілковитий розвал, кінець для російсько - совєтської імперії. Доказів на підтвердження цієї тези можна було б навести дуже багато. Вони лежать і на відтинку міжнародної ситуації, яка на випадок такого конфлікту витворилась би, і, найголовніше, на відтинку внутрішнього становища в СССР. У випадку совєтсько - китайського воєнного конфлікту не тільки ввесь західній світ зідхнув би свобідніше, не тільки підлеглі Москві сателітні держави піднесли б голови, але й народи у Совєтському Союзі — в першу чергу неросійські народи та й велика частина самих росіян — використали б нагоду, щоб звільнитися з-під тиранії кремлівської диктатури. І тому можна припускати, що Москва, щоб уникнути смертельної небезпеки для своєї імперії, піде на дуже великі поступки в обличчі вимог Пейпінґу.

Якщо Москві пощастить дійти до справжнього порозуміння з Китаєм, то наслідки цього будуть дуже важкі. Спільно вони можуть інтенсифікувати війну у В'єтнамі і змусити Америку до капітуляції в тій країні. Совєтські дивізії повернуться з Далекого Сходу (вже є відомості, що обидві сторони відтягають свої війська з прикордонних обширів), і тоді натиск на Европу знову збільшиться. Останньому „ребеліянтові" серед сателітів, Чаушеску, підріжуть крила або й зітнуть голову. Вже навіть Тіто раптом змінив свій тон супроти Москви, заходиться біля „чистки" у власній партії і заявив, що Чехо - Словаччина — це вже закінчений епізод. Увесь західній світ знову опиниться у відступі — доки ще є куди „відступати"...

Проте, не бракує ще й тепер голосів, згідно з якими совєтсько - китайський конфлікт ще далеко не скінчився, навпаки, він буде продовжуватися. Ці голоси вказують на непереможні суперечності між обома імперіями. Китай не може відступити від своїх жадань ревізії „нерівних" договорів з царською Росією в XIX столітті, а Москва не схоче задовольнити усіх або навіть і частини китайських вимог у цій справі. Дехто вважає також, що головною причиною китайсько - совєтського конфлікту є таки в більшій мірі ідеологічні, ніж національно - територіяльні моменти. За це мала б промовляти, між іншим, та обставина, що в новому статуті китайської комуністичної партії зазначається, що одним із головних завдань партії є повалення „совєтського ревізіонізму". А тому ці коментатори далекосхідніх подій вважають, що певне злагіднення совєтсько - китайських суперечок і заповіджені переговори — це, мовляв, тільки тактичне потягнення обох сторін: і одні й другі потребують в сучасний момент з різних причин отої „передишки", що її винайшов колись, як засіб у політиці, їхній спільний учитель Ленін.

З усього сказаного можна зробити висновок, що в ближчому майбутньому позиції Заходу будуть слабшими і у відношенні до СССР і у відношенні до Китаю. Якби політика західнього світу ще яких 10 років тому збагнула, що СССР є і ще дуже довго буде більшим і небезпечнішим ворогом, ніж Китай, то це вийшло б тільки на користь Заходові, і він не опинився б у такому скрутному становищі, в якому перебуває тепер.

Лука Луців

ДОБРА МОНОГРАФІЯ ПРО СЕЛО ЧЕРЧЕ

(Осип Дячишин. Черче. Моє рідне село. Монографія. Українське видавництво „Добра Книжка" — 185 випуск. Торонто, Р. Б. 1969, ст. 142).

Під час читання цієї цікавої книжки пригадували ми собі дискусію на тему реґіональних видань, яка недавно велася на сторінках „Свободи". Є такі, які гадають, що не варт видавати районні чи повітові збірники, бо краще було б за ті гроші видати книжку, що насвітлювала б якусь загальну проблему, яка відноситься до цілої України.

Оборонці „партикулярних" видань можуть відповісти своїм противникам-„соборникам", що УККА вже 15 років „видає" історію Росії, яка в правдивому світлі насвітлювала б те, як Росія від XV віку „визволяла" сусідні народи і дійшла до теперішнього СССР, — але й досі не знати, чи ця правдива історія европейського сходу колинебудь побачить світ. Проф. М. Чировський видав незалежно від старань УККА англійською мовою свій „Вступ до історії Росії" (Introduction to Russian History, Philosophical Library, New York, 1967, Pages 229), але це не звільнило УККА від його обіцянок. А реґіоналісти видали досі кілька збірників, які зберігають деколи дуже цінний матеріял, що з нього колись користатимуть історики різних ділянок нашого життя, пишучи про всю Україну.

Коли люди бачать, що йде праця, що збирається матеріял, то жертвують гроші на видання плодів людської праці. Важче зібрати фонди на видання праці, яку плянується видати, але ніхто не бачить, щоб щось робилося для здійснення заміру. Бо самими тільки „добрими замірами" вистелена дорога до пекла.

Подивляємо автора монографії про село Черче в Рогатинському повіті — Осипа Дячишина, який, при допомозі різних співробітників, видав книжку, що читається з цікавістю, бо з неї в мініятюрі видко, як виглядали деякі наші галицькі села, які стояли під культурним оглядом високо, що ними могли ми хвалитися перед найкультурнішими народами. Автор писав сам, йому помагали інші. Він пише, що „праця при писанні та кошт видання потягнули за собою великі видатки". Але він не жалує їх, коли тільки „ця праця залишиться в пам'яті всім його землякам".

У передмові автор пише, що „хоче зробити скромну прислугу своєму рідному селу Черчу. Може не пощастить мені його більше побачити. Тяжка сороклітня праця в залізній індустрії підриває моє здоров'я з кожним роком. Жаль мені, що не побачу тих гарних краєвидів села Черче. Не перейдуся тими польовими стежками, не побачу своєї хати, якої вже нема".

Автор народився в 1910 році. Скінчив чотири кляси в українській гімназії в Рогатині, пізніше працював в кооперації, а в 1929 році виїхав до Канади. Подивляємо його енерґію, з якою він заплянував опрацювати цю монографію, яку в більшості писав сам, але до якої збирав матеріяли від людей, що могли йому помогти. Зібрав він і понад 70 світлин, які прикрашують цю книжку та наочно доповнюють те, що написане.

В книзі читаємо про історію села Черче, історичні пам'ятки, перекази, першу еміґрацію до Америки перед 1914-им роком, про будову нової церкви в 1898 році. Вміщені в цій книжці життєписи священиків, які в останніх десятиліттях причинилися до того, що Черче стало між найсвідомішими нашими селами в Галичині.

Автор не забув згадати про „знатніші родини" в своєму селі, про ремісників і промисловців, про школу та вчителів, війтів і дяків та про допомогу американської еміґрації своїм односільчанам відбудувати село, знищене під час першої світової війни.

Ширше згадав автор про світову війну, про добровольців у лавах Українських Січових Стрільців, про те, як Черче короткий час жило „у власній державі" і як лютували польські займанці на українських західніх землях після червня 1919-го року.

Та черчани зуміли гідно перенести польський тиск і вже в 1924 році відбудували Народний Дім. Культурно-освітню працю вели ті місцеві інтеліґенти, які навчалися в українській гімназії в Рогатині.

В Народнім Домі була сцена, на якій давали вистави, між іншими, і відому „Ой, не ходи, Грицю". В Народнім Домі концентрувалося все культурно - громадське життя: читальня „Просвіти", кооператива, молочарня, Кружок „Рідної Школи". До Черча приїжджали мандрівні театри та відомий перед другою світовою війною хор Котка. Черче ще більше вславилося після того, як там наприкінці 20-их років розбудовано на більшу скалю лікувальне заведення з боровиновими купелями та лікувальними водами.

Про освітню працю в тому взірцевому селі свідчить згадка пана Дячишина про те, як це село відзначало в

(Закінчення на стор. 3-ій)

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПЕРЕД X КОНҐРЕСОМ УКК

З поглядами п. Гудовського, які він висловив у ч. 175 „Свободи", можна вповні погодитися, але висловлені вони на невластиву адресу.

Хто творить УККА? Подані 26 товариств — прихильників ДЦ чи платники національного податку? При чому тут демократія, якою жонґлює п. Гудовський? Ці „демократи" роками не платять національного податку. Чи можливою є діяльність УККА без сталих платників? Відносини в УНР тут ні при чому. Кожний свідомий українець повинен в першій мірі виконати свій національний обов'язок — заплатити щороку тих марних 10 долярів національного податку.

До своїх п'ятьох побажань п. Гудовський повинен, на першому місці, поставити вимогу: кожний член української спільноти у ЗСА зобов'язаний заплатити національний податок, і тоді може ставити вимоги до кожночасної Управи. Ніхто нікого не дискредитує, ніхто не відганяє.

Ще є трохи часу, щоб ті „покривджені" могли реґабілітуватися і вплатити національний податок, бодай за 1969 рік, не чекаючи на вислід конвенції. Певно виберуть їх до Екзекутиви чи Політичної Ради, і тим способом вони найкраще оздоровлять УККА.

Роман Коцик

Рочестер, Н. Й.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИ

У „Свободі" з 19-го липня ц. р. була надрукована стаття митроф. прот. о. П. Ковальчука п. з. „За українського духа в Українській Церкві", в якій шановний автор доводить, що „трираменний хрест є чисто московський". У відповідь протопр. Ф. Кульчинський в „Свободі" з 24-го вересня заперечує твердження о. Ковальчука з наміром переконати, що трираменний хрест є таки чисто український, а не московський, покликаючися на працю Митрополита Іларіона Огієнка.

Книжку, в якій Митр. Іларіон Огієнко доводить, що трираменний хрест є чисто українським хрестом, я не читав, проте заглянув до великої Історії України (І. Тиктора), де на малюнку княгині Ольги видніє на її грудях однораменний хрестик. На короні князя Володимира Великого видно однораменний хрестик, на грудях князя Володимира Мономаха висить однораменний хрестик, на всіх соборах, катедрах і церквах з найдавніших часів до наших днів вдинюють однораменні хрести, а на могилі Олега Святославича під Овручем і на могилі Тараса Шевченка в Каневі також стояли дерев'яні однораменні хрести. І це, власне, свідчить, що український хрест є однораменний, а не трираменний. Я погоджуюся з о. П. Ковальчуком.

М. Тимчук

ПОДЯКА Д-РОВІ М. ДАНИЛЮКОВІ

Сердечно дякуємо д-рові М. Данилюкові за корисні для людей, цінні статті з поясненнями різних хвороб. Молимо Всевишнього дарувати йому довгий вік.

Брати Йосип і Микола Лихогруди

Ютіка, Н. Й.

З РЕЗОЛЮЦІЙ ТА ПОСТАНОВ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УАПЦ

Надзвичайний Собор Української Автокефальної Православної Церкви на чужині, що зібрався 12-14 вересня 1969 р. в Европі, стверджує, що Українська Православна Церква від зарання свого існування була невід'ємною частиною українського національного організму, жила його радістю і смутками, ділилася з народом його величчю, стояла в перших шерегах боротьби за свободу й повне виявлення його духовних скарбів, несла й несе разом з ним хрест його мучеництва та вірила й вірить у перемогу добра над злом і любови над ненавистю.

Собор шле українському народові на Рідних Землях та всім переслідуваним і ув'язненим свій щирий привіт і бажає їм витривалости в боротьбі за церковну незалежність і державну суверенність. Собор засуджує потоптання свободи сумління і переслідування всякого віровизнання в Україні та вітає всіх, хто прагне у цих важких умовинах перебувати в єднанні з Творцем і Вседержителем Вселенної.

Церква й релігія в Україні, зокрема за останнє півстоліття, зазнають нечуваних переслідувань: фізичне винищування віруючих, руйнування храмів та пам'яток української культури, зокрема книгосховищ і бібліотек (Видубецький монастир), в яких зберігалися безцінні скарби творчости українського духа. Одначе безбожній системі не вдалося викоренити прагнення народу до надземних вартостей, знищити віру в Бога та відданість прадідівській Церкві українського народу. Після другої світової війни знову зліквідовано зовнішні вияви існування УАПЦеркви, а церковне життя насильно підпорядковано Московській патріярхії. Проте, ні антигуманному режимові, ані Російській Православній Церкві, якій той режим визначив певну функцію у своїй колоніяльній політиці, не вдалося знищити ідеї УАПЦ, яка живе і житиме в катакомбах сердець нашого народу, як вияв його релігійних почувань та стремління до повної церковної незалежности.

Наставлений Московською патріярхією її екзархат у Києві не є виразником волі українського народу, а його русифікаторська функція противиться елементарним завданням Церкви Христової на землі.

□

Собор схиляється у пошані перед пам'яттю Митрополитів - Мучеників Василя Липківського й Миколи Борецького та їхніх сподвижників — єпископів, священиків і мирян, що життя своє закінчили страдниками за УАПЦеркву, впавши з рук московських і німецьких окупантів. Собор віддає поклін пам'яті Митрополитів Полікарпа Сікорського й Никанора Абрамовича, які під час німецької окупації України поклали великі заслуги для відродження УАПЦеркви в роках 1941-44.

□

Собор вітає Ієрархів, Духовенство та Вірних Української Православної Церкви в ЗСА і Канаді, висловлює своє признання і вдячність Ієрархії Української Православної Церкви на чужині, об'єднаній в трьох Митрополіях у вільному світі, за їх віддану й корисну працю на ниві Рідної Церкви та просить її подбати про скликання Собору Єпископів цих Митрополій, щоб здійснити не тільки молитовну, але й організаційну єдність Української Церкви.

Собор вітає інші українські православні формації на чужині і в дусі братньої любови кличе їх до об'єднання в єдиній Українській Автокефальній Православній Церкві Богові на славу, а українському народові на пожиток.

□

Собор з любов'ю у Христі вітає Ієрархію, Духовенство й Вірних Української Католицької Церкви та бажає їм успіху в змаганні за збереження її українського змісту та завершення її ієрархічного устрою.

Собор вітає Українське Євангелицьке Об'єднання у вільному світі та всіх братів-християн і бажає їм успіху в почесному ділі служіння Богові й українській людині.

□

Собор уважає, що до основних завдань православних українців поза Батьківщиною належить: постійно інформувати світову опінію про стан Церкви в Україні та намагатися здобути для неї прихильне відношення; здійснювати ті завдання Церкви, що не можуть бути здійснені на Рідних Землях; виховувати богословські кваліфіковані кадри, видавати теологічні праці, студії з історії Церкви; допомагати українським науковим установам та давати озброєння на боротьбу з т. зв. науковим атеїзмом.

□

Собор висловлює своє позитивне ставлення до Екуменічного Руху, спрямованого на зближення християн, на привернення серед них любови й взаємної пошани, а через це й повернення до тієї Церкви, що її залишив нам її Основоположник, Ісус Христос. Але Собор одночасно стверджує, що сильні світу цього, зокрема Москва, намагаються використати цей Рух для власних цілей. Проте, Собор просить духовний Провід УАПЦеркви розглянути питання членства нашої Церкви у Всесвітній Раді Церков та вжити потрібних заходів, щоб там залунав голос нашої Церкви-Мучениці.

□

В обличчі важкої недолі нашої Церкви на Рідних Землях, Собор приймає як вияв найвищої Божої Ласки існування УАПЦеркви у вільному світі, де Вона зросла й діє по всіх країнах українського розселення.

□

Собор вітає Державний Центр Української Народної Республіки й її президента в екзилі та бажає всім об'єднаним у цьому Центрі надалі гідно репрезентувати безперервність української державницької думки й традиції.

Собор вітає усі українські політичні сили й осередки та бажає їм повної координації політичної дії для якнайскоршого осягнення спільної для всіх українців мети: дійсно вільної й суверенної держави українського народу, пов'язаної з традицією, що її відновили творці Актів Незалежности й Соборности України в роках 1918-19, які то Акти скропили своєю кров'ю Герої-Мученики нашого народу під Крутами й Базаром, під мурами Києва і Львова та в славних походах Об'єднаної Армії УНР.

□

Собор схиляється у поклоні перед могилами тих страдників і героїв нашого народу, що життя своє віддали за Україну в роки останньої Великої Війни (1939-1946), зокрема в роки боротьби за колоніяльне панування над Сходом Европи сталінської Москви з гітлерівською Німеччиною: соток тисяч вояків і старшин, що згинули від голоду, пошестей і розстрілів у німецьких таборах для полонених, славних героїв Української Повстанської Армії і інших українських військових формацій, що вели боротьбу з обома окупантами України, та всіх тих, що життя своє передчасно закінчили в умовах примусової праці на заводах і в концентраційних таборах Німеччини та в різних каторжних місцях знущання над людиною в СССР.

□

Собор вітає постання Світового Конґресу Вільних Українців та деклярує дальшу співпрацю Ієрархії, Духовенства й Вірних УАПЦеркви з цією вельмицінною громадською установою українців поза Батьківщиною.

ТОРЖЕСТВЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ СВ. СОФІЇ В РИМІ

ІСТОРИЧНІ УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

Субота і неділя 27 і 28-го вересня 1969-го року були справжніми Українськими Днями в Римі, як у тій столиці християнського світу довершено торжественного посвячення першого там українського католицького храму св. Софії. Історичним днем була субота, 27-го вересня, як Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, під ентузіястичні оплески тисячів паломників, заповів Синод Українського Католицького Єпископату, таким історичним днем була неділя 28-го вересня, як Вселенський Архиєрей Папа Павло VI, разом із 11 кардиналами та численними архиєпископами і єпископами і акредитованими при Ватикані дипломатами взяв участь у торжествах посвячення українського храму, як історичним днем була субота, 4-го жовтня, як Синод Українського Католицького Єпископату схвалив та передав Папі Павлові конституцію патріярхального устрою Української Католицької Церкви. Про всі ці події „Свобода" інформувала негайно з передаваних телефоном депешах своїх кореспондентів з Риму. Ілюстрований репортаж про ці історичні дні і події появиться в календарі УНС на 1970-ий рік, що вже з кінцем цього місяці буде зданий до друку. На цій сторінці подаємо ще тільки деякі з багатьох ілюстрацій з тих подій, що їх утривалив на фотографічній кліші відомий наш фотограф Осип Старостяк та в якого можна ці та багато інших фотознімок набути. Його адреса:

J. P. Starostiak, 1881 Linden Street, Ridgewood, N. Y., 11227.

Храм св. Софії в Римі та частина паломників, що взяли участь у його торжественному посвяченні.

В неділю, 28-го жовтня, всі українські Владики з Верховним Архиєпископом на чолі відслужили соборну архиєрейську Св. Літургію перед входом до храму св. Софії. Південне італійське сонце ярко освічувало служителів і паломників. Під кінець св. Літургії один із семінаристів простягнув над Верховним Архиєпископом парасолю, щоб охоронити його перед гарячими проміннями сонця.

Навіть священики не могли здержатись від оплесків у храмі св. Софії, як Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий у своїй проповіді під кінець св. Літургії в суботу, 27-го вересня, піднісши руки заповів, що вже в понеділок, 29-го вересня, почнеться Синод Українського Католицького Єпископату.

Після Святої Літургії всі українські Владики зібралися перед храмом в очікуванні приїзду Вселенського Архиєрея Папи Павла VI.

У самому храмі св. Софії на Вселенського Архиєрея очікували латинські кардинали, архиєпископи і єпископи.

Увійшовши до храму, Папа Павло VI, в оточенні всіх українських Владик зайняв головне місце за престолом.

У храмі св. Софії привітав Вселенського Архиєрея, схиливши перед ним голову, первоієрарх Української Католицької Церкви її Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий.

Після привітань і відправ, Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф Сліпий знайомив Папу Павла VI із виконаними у візантійському стилі чудовими мозаїками в храмі.

Відвідавши опісля ще приміщення Українського Католицького Університету, промовивши ще кілька разів до семінаристів та груп священиків і вірних, Вселенський Архиєрей в супроводі українських Владик вийшов з храму, благословляючи коло 5,000 паломників і вірних, що зібралися біля храму та вітали його ентузіястичним окликами „Слава!" і „Віва ель Папа!".

Між тисячами паломників була й група українців з Югославії, що разом зі своїми братами і сестрами в діяспорі з найбільшим зворушенням і одушевленням переживали ці історичні Українські Дні в Римі.

Бриджпортська громада готується до святкувань 1-го Листопада і Свята Героїв

Старанням місцевого відділу УККА та інших українських організацій міста Бриджпорт, Конн., 1-го листопада 1969 р. відбудеться бенкет для відзначення 51-их роковин Листопадового Зриву і вшанування героїв українських армій та ветеранів В'єтнамської війни. Поважне число наших українських хлопців бореться в рядах американської армії на Далекому Сході. Це ті безіменні герої, які боряться проти комунізму, того самого ворога, проти якого борлися їхні діди й батьки, почавши від 1917 року. І щойно тепер почав розуміти українців увесь миролюбний світ, бо став перед такою самою проблемою, перед якою стояла українська нація 50 років тому. Український нарід вже не одинокий у змаганні за волю, за мир для людства, за свободу й особисту безпеку людини, одиниці і нації.

Бенкет відбудеться в репрезентаційній залі Стратфілд Мотор Інн о год. 6-ій вечором. На святі будуть присутні державні мужі: сенатори, конгресмени, мейор міста; представники українських і американських ветеранських організацій та відділів УККА. Запрошений, як почесний гість-ветеран, є п. генерал Павло Шандрук, а від УККА з головною промовою п. Йосип Лисогір — головний предсідник Українського Народного Союзу, від Українського Робітничого Союзу — головний предсідник п. Антін Батюк.

В мистецькій програмі візьме участь всім відома оперна співачка пані Галина Андреадіс та місцева танцювальна група „Дніпро", баль при звуках оркестри „Амор" — співає Ігор Раковський.

Українці — ветерани В'єтнамської війни, просимо голоситися в місцевих відділах УККА і українських ветеранських станицях, бо на бенкеті відбудеться презентація всіх присутніх ветеранів.

Мирослав Стахів

Жовтнева „Веселка" пропонує подорож на Місяць

Джерзі Сити.—У видавництві „Свобода" вийшло багатокольорове жовтневе число дитячого журналу „Веселка", що його видає УНСоюз своїм коштом, у співпраці з представниками Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, ОПДЛ. Прегарну обкладинку на тему „Лісова школа" виконав маестро Едвард Козак. У числі надруковано цікаву розповідь В. Мацькова про „Подорож на місяць", уривок із „Подорожі на місяць" Жюль Верна, кілька оповідань з життя звірят, „Веселочка" для наймекших читачів, третя й кінцева дія триактової Різдвяної оперети для юного глядача „Лісова Царівна" проф. Василя Овчаренка, до лібретта Л. Полтави з ілюстраціями Юрія Козака. Є також відділ „Що читати", відділ „З дитячого життя" та ін., багато ілюстрацій, ілюстровані казки-камікси на продовження „Гоца Драла" та „Богдан, козак - характерник" авторства Романа Завадовича, з ілюстраціями П. Холодного. Жовтневе число „Веселки" вже розсилається передплатникам.

До 100-річчя народин Івана Труша

Цього року минає сторіччя від дня народин одного з визначніших укінських мистців — Івана Труша, маляра, критика і приятеля Івана Франка, Лесі Українки і Василя Стефаника. З цієї нагоди постав у Ню Йорку ініціятивний гурток, який бажав би відзначити цю річницю виставкою кращих творів Труша і, крім цього скласти хоч приблизний список його творів, що знаходяться у ЗСА. Щоб таку виставку і реєстр здійснити, гурток звертається до власників важливіших Трушових картин, щоб вони для першого контакту, подали свої адреси і список картин у їх посіданні (назва і розмір) до Українського Інституту Америки, 2 Е. 79 ст., Ню Йорк 10021, з дописком „С. Гординському". Для влаштування виставки буде створений спеціяльний комітет.

В кінці тижня відбудуться збори УНС в Чикаго і Пассейку

Джерзі Сити. — З головної канцелярії УНСоюзу повідомляють, що в кінці цього тижня будуть продовжуватися збори поодиноких округ УНСоюзу у зв'язку з осінньою кампанією за значне збільшення союзового членства в ювілейнім році цієї найстаршої української установи. В п'ятницю, 17-го жовтня 1969 р. Головна Канцелярія УНСоюзу скликає окружні наради шикагівської Округи, яка об'єднує 35 Відділів із загальним числом членів близько десяти тисяч. Наради відбудуться в приміщенні Клюбу „Левів", домівки 399-го Відділу УНСоюзу того самого імені, при 2353 Вест Чикаго евеню. Початок о год. 7:30 вечором. У зборах візьмуть участь представники Відділів та місцеві головні урядовці УНС, а також уперше візьме участь у нарадах обласний організатор Євген Репета. Головну організаційну доповідь виголосить Ярослав Падох, головний секретар УНСоюзу, який перед нарадами приниматиме кандидатів на організаторів УНСоюзу на терені Шикаґа.

В суботу 18-го ц. м. відбудуться організаційні збори Округи з осідком в Пассейку, до якої належать Відділи з Пассейку, Патерсону, Кліфтону, Мава і Ґрейт Медовс, ню-джерського стейту. Збори відбудуться в місцевому Українському Народному Домі при 237 Говп евеню в Пассейку. Початок о год. 6 вечором. У зборах візьмуть участь Володимир Сохан, заступник головного предсідника, та Степан Гавриш, головний радний та обласний організатор, до області якого належить також округа Пассейку.

Побажано, щоб у зборах взяли участь усі відділові урядовці та щоб ширші круги українського громадянства прибули на збори, щоб почути про 75-літний пройдений шлях УНСоюзу й про його виїмкові умови життьового забезпечення, які належать до найдешевших й найкорисніших у цілій асекураційній ділянці в Америці. Союзові збори дають виїмкову нагоду познайомитися зі забезпеченням, яке є невід'ємною частиною американського способу життя і плянування будучої майбутності одиниць і родин.

МЕХІКАНЦІ ВДОВОЛЕНІ З ТОГО, що ЗСА дещо полегшили контролю над контрабандою наркотиками на мехіканско - американському кордоні, яка триває від початку жовтня. Контроля над автами спричиняла те, що пасажири мусіли деколи по кілька годин чекати, поки прийде на них черга. Це було дуже невигідно для туристів і купців, які їхали з Мехіко до ЗСА, і проти цього протестували представники урядів південних американських держав, акредитованих в столиці Мехіко Ситі. Досі переконтрольовано понад 5 мільйонів осіб, шукаючи в них маріхуани та інших наркотиків. Представники ЗСА і Мехіко на окремій конференції мають випрацювати плян поборювання наркотиків.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ТОРОНТІ

Відкриття виставки в Каса - Лома. На фото (зліва): Владика Михаїл, Маргарет Кемпбел, д-р Осип Бойко і Надя Яцик.

У погідний серпневий вечір ми спішили до Каса-Ломи. У центрі міста гордо височів у вечірній задуманості замок. Там заходом Т-ва „Українська Спадщина" відкривається в цій архітектурно найкращій будівлі Торонта виставка української культури.

Задум виставки постав в централі жіночих організацій: Організації Українок Канади, Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, Союзу Українок Канади. Піддержала і допомогла реалізувати цей задум Маргарет Кемпбел, контролер міської управи Торонта.

Здійснювали плян виставки молоді професіоналісти: Роман Мельник, Богдан Дзерович, Михайло Кондрацький і Богдан Онищук. Багато допомогла своїм фаховим знанням Люба Луцька.

Оформлено дирекцію та екзекутиву товариства. До дирекції ввійшли: Степанія Савчук — голова Центральної Управи ОУК, Марія Солонинка — голова ОЖ ЛВУ, Олександра Хорош - Ґреґорі — голова Домініяльної Управи СУК і д-р Осип Бойко — голова відділу КУК. До екзекутиви вибранні: Ірина Малицька — (голова Крайової Управи ЛУКЖ) — голова, мгр. Михайло Кондрацький — касир, Богдан Дзерович — керівник вистави і адв. Богдан Онищук — правний дорадник.

Почесний протекторат прийняли: Владика Михаїл-Архиєпископ Української греко - православної Церкви, Владика Ісидор, Маргарет Кембел і сенатор Павло Юзик.

Кошти виставки частинно фінансували вище названі жіночі організації та Українське Католицьке Юнацтво, Відділ Комітету Українців Канади, Український Народний Союз і поодинокі громадяни нашої спільноти.

Виставку влаштовано цікаво й оригінально. Тематично виставка дає суцільний комплекс різних галузей української культури. Її узаголовлено: „Українці в Канаді".

Українці Канади в пошані до надбань рідної культури плекають її, зберігають, вивчають, знайомлять з нею чужинного глядача туриста і співмешканця своєї країни поселення.

На відкриття виставки прибули гості чужі й свої. Із чужих пані Маргарет Кемпбел, мейор міста Денісон, представники дирекції „Ківаніс Клаб".

Їх вітали вродливі хористки „Веснівки". У білих стилізованих одягах творили гармонійне поєднання із святковим настроєм вечора. Мов маків квіт, заквітчали наші дівчата Каса - Лому.

Слухаємо коротких промов С. Савчук, Р. Мельника, Маргарет Кемпбел, яка враз із д-ром О. Бойком — головою КУК, перетинаючи ленту, відкриває виставку.

Із фронтової стіни виставки вітає нас фото чарівної гуцулки. Ідемо вглиб приміщення. Усе тут приготовано по-майстерному. Короткий коментар фахово зредагований, дає синтетичні відомості про експонати.

Основна мета виставки — показати чужинцям багатство нашої культурної самобутности, віддзеркалити з минувшини постаті й події, що склали сторінки нашої історії.

Організатори виставки інформують, що не все запляноване здійснено. Дещо треба ще добавити, дещо змінити, поправити. Розуміємо труднощі організаторів виставки. Тому вважаємо, що зайво висловлювати критичні завваги, бо самі вони знають недоліки.

Виставка схоплює важливіші етапи історичного минулогр. Оригінальними експонатами й Фото - літографами охоплено різножанрові відтинки й аспекти культури етнографічної, побутової, архітектурного мистецтва.

Історично - культурний процес життя репрезентують світлини цього процесу.

Відомі імена українців канадійського політичного, економічного, культурно-мистецького і спортового світу доповнюють виставку.

Із кутків стін райдужними переливами кольорів грають чудові писанки, вишивки, складові частини одягів різних частин України, манекени і ляльки в народніх одягах з усіх земель України, кераміка із символами різних знаків і карбів.

Виставка дає в цілості дуже культурне враження, попри деякі речеві та естетичні малі недотягнення. Їх треба конечно достосувати до цілости.

Після оглядин слухаємо ще коротких промов представника Ківаніс Клаб, мейора Денісона, д-ра О. Бойка.

Формальність покінчена. Внизу Каса - Ломи частують гостей вином, кавою, закусками. Все відбувається справно.

Молоді оргянізатори інформують про свої майбутні пляни: вдосконалення виставки, — це перша справа а далі мають ряд цікавих задумів.

Т-во „Українська спадщина" приймає турботу і обов'язок різними формами дії стояти на сторожі збереження й плекання культурних надбань, знайомити чужий світ із цінностями нашої старовини й сучасности.

Радіємо розумним задумом і зусиллям ініціяторів цієї виставки, бажаємо, багато творчих ідей та співпраці загалу а теж основного — фінансів. Першим щедрим меценатам дружня подяка, надіємось, що їх буде більше!

Я. Зорич

1894 – 1969
У СІМДЕСЯТП'ЯТРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СТАНЬТЕ ЙОГО ЮВІЛЕЙНИМ ЧЛЕНОМ!

За поширення важливих публікацій

В останньому часі до моїх рук дісталася імпозантна книга п. н. „Твори Кир Йосифа, Верховного Архиєпископа і Кардинала", видана в цьому році Українським Католицьким Університетом в Римі.

Це другий том, в якому вміщені різнородні праці Блаженнішого Верховного Архиєпископа, „передані до рук зацікавленого читача, студента й академіка", як сказано у вступі написанім українською та англійською мовами.

Перечитавши цю цінну працю, я захопився глибиною її філософічної думки, вона притягає читача до себе своєю ясністю. Після перечитання в мене зросла гордість за те, що ми маємо людей великого маштабу і непересічних мислителів. Але одночасно в мене виникло питання: Скільки українців в Америці і Канаді вже набули цей твір? Мені дістався він до рук припадково, — як подарунок від доні, яка купила цю книжку під час подорожі по Европі в гурті українських студентів. Інакше, я також не мав би нагоди пізнати цей твір.

Інше питання: Чому досі ніхто не оголошує і не продає цієї праці? Вірю, що навіть в найменшій парохії чи громаді на північно американському континенті знайдуться охочі набути ту цінну працю нашого Верховного Архипастиря, якого всі ми хочемо бачити нашим патріярхом. На жаль, в нашій акції за патріярхат не добачуємо важливих речей. Багато з нас не знають величини особи нашого Кардинала і не можуть запізнати інших з справжньою величиною цієї постаті.

Було б помилкою думати, що названий твір може зацікавети тільки теологів, бо у вступі пишеться, що в цій праці знайде заінтересування кожен культурний читач, християнин і науковець. У розділі „Віра і наука" Автор каже про „два крила, якими підноситься людський дух в безкраї простори — це віра й наука".

І справді, цих два крила охоплюють цілу названу працю. Не один з нас колись слухав університетських викладів про св. Тому з Аквіну, чи про візантійську культуру, але рідко траплялися викладачі чи автори, які так ясно та глбоко подали б ці предмети, як вони подані в названій праці в розділах „Св. Тома з Аквіну і схолястика" та „Візантинізм як форма культури".

Книгу прикрашують світлини портретів Блаженнішого з часу, як він був докторантом в Інсбруці, і професором і ректором Богословської Академії у Львові.

При цій нагоді хочу звернути увагу на іншу публікацію Українського Католицького Університету в Римі. Це „Історія християнства на Руси - Україні" проф. Миколи Чубатого. Правда, цю книжку поширювали в Америці, бо вона видана ще в 1965 р. та перечитавши її, я прийшов до переконання, що вся дотеперішня реакція на цю монументальну працю визначного історика є далеко неспівмірною до її важливости.

Шукаючи причини такої нашої невдячности за ту колосальну працю, я вперед наведу слова польського поета який сказав „Чуже хвалите, свого не знаєте, самі не знаєте, що посідаєте".

З прикрістю я переконався в тому, що велика частина українців мають упередження до проф. Миколи Чубатого. Вони зовсім безпідставно уважають його за якогось „архикатолика". Думаю, що саме тим українцям треба б познайомитися з працею проф. Чубатого. Проф. Чубатий не „окатоличує України", як це дехто думає. Його праця здобуває Україні належне місце в християнському світі. Це не легка справа опрокидувати односторонне твердження науковців тих народів, котрі постановили собі відтяти від нас нашу славну минувшину, щоб зробити нас духовими безбатченками. Проф. Чубатий розкриває багато таких ворожих намагань, і його джерельні матеріяли є багатими до подиву.

Перший том охоплює християнство в Україні по 1353 рік. Там пишеться, що Україна не була лиш пасивним приймачем християнства. Вона прийняла християнство з Царгороду, з'єдиненого тоді з Римом, та в Україні схрещувалися східні і західні впливи і виникло своєрідне християнство. Україна створює своєрідний християнський обряд, який не був точною копією ні східнього, ані західнього християнства.

На мою скромну гадку, це твердження являється основною тезою першої частини цінної праці нашого визначного науковця.

Велика шкода, що досі, є рішучо замало відголосів на цю велику працю. Очевидно, ми здаємо собі справу з того, що писати рецензію на працю проф. Чубатого міг би тільки той, хто принайменше дорівнював би йому в знанню історії християнства в Україні.

Журнал „Український Історик" ограничився тільки до несуттєвих зауваг і запросив знавців в цій ділянці, щоб вони висловилися про працю проф. Чубатого.

Такий відголос напевно принесе, якщо не належне, то хоч більше від дотеперішнього заінтересування цією працею, яка являється великим і цінним вкладом в українську історіографію.

К. Крупський

Висувають ідею створити музей українського книгодрукування в Києві

Київ. — Вже декілька разів різні автори висували на сторінках преси пропозиції створити в Києві, в приміщеннях Києво - Печерської Лаври, музей - заповідник українського книгодруку. „Літературна Україна" з 3-го жовтня знову опублікувала статтю одного з науковців, прикрашену ґравюрними портретами засновника Київської друкарні Єлисея Плетенецького, 1550 — 1624, друкаря українських інкабул Святополка Фіюля з 1491 р. та ін. На плиті могили першодрукаря Івана Федорова написано, що він книгодрукування „відновив", себто воно вже було й раніше в Україні. Львівський міщанин Дропан ще в 15 сторіччі мав примірники українських книгодруків. У контрольованому комуністами в Сх. Німеччині „Гуттенберґ - музеї" в його каталогах навіть не зазначено, що в Кракові в 1491 р. український друкар С. Фіоль опублікував п'ять українських інкабул - видань. Серед усіх слов'янських народів — українці найпершими розпочали книгодрукування кириличним письмом. Автор М. Різник, член совєтського Об'єднання істориків, пропонує створити музей - заповідник українських стародруків у стінах Києво-Печерського „заповідника", де збереглась частина стародавньо друкарні: „Коли заходиш до заповідника Києво - Печерська лавра і чуєш, як з недосяжної височини стрункої дзвіниці линуть мелодійні звуки курантів, мимоволі спадає на думку: як би примножилася в очах усього людства слава нашого народу, коли б отут, поруч із скарбами Музею коштовностей, засяяла ще одна зірка духовної культури — збірня книжок, цих „кладезів мудрості", що народилися під склепіннями Лаврської друкарні."

ЦІЛА СІТКА ДОБРОВІЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ допомагає американським воякам втікати до Канади. Ця сама сітка організацій допомагає втікати в Канаду тим юнакам, яких мають покликати до військової служби. Такі „добродійні" протиамериканські організації існують в різних канадійських містах та в ЗСА. Вони дбають про фальшиві документи, помагають переїздити кордон, дають допомогу при знайденні мешкань в Канаді. Одна така допомогова організація в Торонті впродовж 27-ох днів у вересні ц. р. знайшла приміщення для 153-ох американських дезертирів.

ВІСТІ З УККА

КООПЕРАТИВНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВИРІШИЛА ПОЖВАВИТИ СПІВПРАЦЮ З УККА

З участю 49 делеґатів від 20 українських кооператив у ЗСА та багатьох гостей відбулась на Оселі УРСоюзу „Верховина" 20 і 21 вересня Кооперативна Конференція, на якій з рамени Екзекутиви УККА виступав Касир УККА д-р Ярослав Падох. Товариство Української Кооперації, ТУК, об'єднує в своїх 20 кооперативах 23 000 членів та має 30 мільйонів дол. капіталу. В резолюціях наголошено за поширенням співпраці з УККА, з проханням прийняти Голову ТУК п. Омеляна Плешкевича до Екзекутиви УККА, в зв'язку з X Конґресом Американських Українців. Правління ТУК має на увазі заактивізувати Господарську Раду при Конґресовому Комітеті Америки. Крім того, Загальні Збори ТУК звернулись із закликом до всіх Кредитових Кооператив у ЗСА взяти активну участь у збірці фондів на будову репрезентативного Дому УККА в Ню Йорку, де містилися б також усі Українські Централі Організації й Установи. „Надіємось, — сказано в листі до УККА, що заактивізування в загальному праці ТУК від Конференції і Зборів, наш контакт з УККА поглибиться і ми зможемо бути допоміжні у великій та корисній праці Українського Конґресового Комітету". Головою Екзекутиви Т-ва Української Кооперації є Дмитро Григорчук, секретарем, Ярослав Ганкевич.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ УККА ПРИГОТОВИЛА ПРОЄКТ РЕЗОЛЮЦІЙ НА КОНҐРЕС

Ню Йорк. — Минулого четверга, 9-го жовтня 1969 р. постійна Фінансова Комісія УККА відбула тут свої наради, на яких застановлялася над пропозиціями резолюцій у фінансових справах, які будуть запропоновані X-ому Конґресові Американських Українців, що відбудеться в Ню Йорку в днях 24-26 жовтня 1969 р. Одна група пропонованих резолюцій відноситься до загалу українського громадянства та його центральних і місцевих організацій, а друга до внутрішних справ УККА, а саме до її Канцелярії та Екзекутиви. Ці пропозиції будуть підставою до дискусії на Конґресі в окремій фінансовій комісії, яка радите в другому дні Конґресу, у суботу 25 ц. м. а згодом будуть одобрені на пленумі Конґресу. В нарадах взяли участь д-р Ярослав Падох, касир УККА і голова Комісії, дир. Іван Винник, голова Контрольної Комісії, д-р Роман Клюфас, секретар Комісії, д-р Микола Ценко та д-р Богдан Коваль, член Екзекутиви УККА.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДБУДЕТЬСЯ 13-та МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

Ню Йорк. — Заходами 64-го Відділу СУА в Ню Йорку, в неділю 26 жовтня о 1-й г. по полудні, в кімнаті 31 на 3-му поверсі Українського Народного Дому на 2-й евеню, відкриється вже 13-та з черги щорічна Мистецька Виставка жіночої творчости. У Виставці беруть участь мисткині з ЗСА й Канади і також з інших країн, які надсилають свої праці. Виставка буде відкрита від 26-го жовтня до 9 листопада: в суботу й неділі від 12 дня до 8 вечора, в четверги і п'ятниці від 6 до 8 вечорами.

КУБАНСЬКІ КОЗАКИ В ТОРОНТІ

Торонто. — В четвер 16 ц. м. в „Мессей Гол" відбудеться великий „Осінній фестиваль", на якому виступить також славне тріо Кубанських Козаків у своїм неповторнім репертуарі, в супроводі вибраної оркестри. Крім них, будуть виступати „Молода Україна", танцювальні ансамблі „Калина" й „Верховинці" та квартет „Верховина".

З БЕЛЬҐІЇ ПРИБУВ ДО ЗСА о. Б. КУРИЛАС, ЧНІ

Філядельфія. — Відомий проповідник і культурний діяч о. Б. Курилас, ЧНІ, який постійно живе в Бельґії, прибув на відвідини до ЗСА. В неділю 28 вересня він виголосив у Домі СУА доповідь „Українська молодь у Бельґії та її таланти". Отець Б. Крилас зорганізував у Бельґії групу літературно обдарованої молоді, яка пише українською і французькою мовами. Він є головою Науково-Освітнього Товариства в Брюсселі, що дбає про розвиток українського шкільництва в тій країні.

ПОСМЕРТНА ВИСТАВКА ТВОРІВ В. ЦИМБАЛА ВІДБУДЕТЬСЯ У ДІТРОЙТІ

Дітройт. — В днях від 5-го до 19-го жовтня ц. р. відбувається тут посмертна виставка малярських праць і графіки сл. п. мистця Віктора Цимбала. Виставку влаштовують Асоціяція Діячів Української Культури, Студентський Український Клюб при Вейнському університеті та Об'єднання Жінок ОЧСУ. Відвідувачі зможуть докладно познайомитися з працями мистця з різних років його творчої діяльности. Біля 200 картин і графік дає повну картину мистецької творчости Віктора Цимбала.

Дня 11-го жовтня відбувся Вечір на пошану мистця в залі УНК Орлик. Про творчість Віктора Цимбала говорив д-р Богдан Стебельський, Торонто. Друга частина була присвячена мистецьким виступам нашої студентської молоді.

Виставку приготовив Михайло Дмитренко.

Ці самі твори мистця виставлятимуться у Філядельфії і в Ню Йорку.

Я. Т.

10-ЛІТТЯ ПУБЛІКАЦІЇ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ" В КАНАДІ

Вінніпеґ. — Вже 10 років у Вінніпеґу виходить ілюстрований журнал - місячник під назвою „Промінь", орган Союзу Українок Канади. Головний редактор Н. Когуська. Журнал, що виходить українською мовою та сприяє її збереженню й розвитку серед членства, інформує про працю Союзу Українок Канади, містить статті на актуальні теми, спогади, нариси, вірші, має одну сторінку „Відділ для дітей", в якій містить переважно передруки; у журналі постійно друкується відділ порад для господинь „Домашнє господарство". Відзначаючи 10-ліття свого журналу, Відділи СУКанади провадять успішні збірки на видавничий фонд.

УКРАЇНЦІ У ВЕНЕСУЕЛІ В АНТИКОМУНІСТИЧНОМУ ПОХОДІ

Каракас. — На відзначення ганебної річниці нападу совєтської армії з силами інших країн Варшавського Пакту на Чехо-Словаччину, в Каракасі відбулась багатолюдна антикомуністична демонстрація. В цьому поході взяла діяльну участь місцева українська громада, з відповідними транспарентами. Учасники походу поклали вінки біля пам'ятника С. Болівbooарові, творцеві венесуельської держави. Місцева преса подала про цю антикомуністичну демонстрацію докладні відомості.

ЩЕ ПРО ЮВІЛЕЙ 75-ЛІТТЯ УНС В ЧЕСТЕРІ, ПА.

Ювілей 75-ліття УНС який відзначено в Честері 27 вересня 1969 року, відбувся з повним успіхом і приніс чистий дохід 141,47 дол. З того на Гарвардський університет призначено 25%, на НТШ 25%, на Католицький Університет 25% і на Музей в Бавнд Бруку 25%. Всі гроші на вище згадані цілі вже відіслано.

Щира подяка Ювілейному Комітетові і всім Відділам УНС, які не жаліли труду для осягнення доброго висліду Щира подяка всім нашим паням і панночкам, які вложили багато праці в кухні при підготовці вечері.

Евстахій Мінчак

Соняшний Ст. Пітерсбурґ на Фльориді

Мандруючи часто по Америці, ми з дружиною сподобали особливо Ст. Пітерсбурґ. Називають його соняшним, і якщо сонце не покажеться якогось дня, то одноденний наклад місцевої газети роздають даром. Але такий подарунок трапляється рідко. Наприклад, 17 березня ц. р. не було сонця після 764 послідовних соняшних днів (25 місяців!).

Відвідуючи нове місто, ми шукаємо місцевих українців. У Ст. Пітерсбурґ є також до 300 наших земляків. В місті є простора українська католицька церква Богоявлення Господнього, чималий церковний дім із залею на 200 осіб та гарний мешканевий будинок для отця пароха. Все це збудували два роки тому на великій площі. На жаль, на списку постійних членів парохії є всього 25 родин, а другі часом заглянуть у церкву, або й зовсім ні. Взимку приїздить сюди більше українців із півночі і тоді буває, що церква заповнюється людьми.

Цього літа в Ст. Пітерсбурзі я познайомився з новим парохом о. Е. Н. Левандовським — молодим усміхненим священиком, який гарно володіє українською мовою, хоч люди мені говорили, що його батьки роджені вже в Америці. Крім того я відвідав п-во Похмурських та п-во Левенців. Михайло Похмурський був одним із перших при організації нашої місцевої громади. Він радо інформує наших людей про можливості поселення у Ст. Пітерсбурзі. Його адреса: Pochmursky Michael, 1688 — 22nd Avenue North, St. Petersburg 33713. У Андрія та Марії Левенців запитав, звідки походить зроблений із кораликів тризуб на стіні? Пані дому відповіла гордо, що то з її родинного села Ожанни, пов. Ланьцут. Це прогадало ті нині села за Сяном, де, бувало часом, наші люди вже забули рідну мову, але ще почували себе українцями. На жаль, нема вже Ожанни: мешканців її вивезли на схід, а будинки поруйнували.

Були тут і є пляни збудувати не тільки церкву, але й дім для наших людей старшого віку. Безумовно, місцевими силами організувати таке велике діло не вдасться. За таку справу могла б взятися тільки котрась із наших духовних, або світських централь, найкраще б ЗУАДК. Внаслідок лагідного та здорового клімату Ст. Пітерсбурґ притягає багатьох пенсіонерів, які живуть у приватних домах, куплених мешканнях, або в домах для старших, збудованих різними організаціями, з великими дотаціями держави. На жаль, нема тут такого дому для українців.

Найвища температура 98 ст. Ф. була тут всього 5 днів за останніх 49 років. Внаслідок постійного легкого вітерцю від моря гарячі дні літом не занадто докучають. Населення міста 216 тисяч Тут є 1,600 акрів під парками, 200 миль побережжя із білими як сніг пісковими пляжами. В місті та його околиці є багато води, але не багон. Чимало і інституцій культурної та спортової розваги, включно із симфонічною оркестрою.

Хоч в Ст. Пітерсбурзі працюють заводи й 26 фірм для міжпляннетарної програми, то все ж місто має найбільш чисте повітря в краю.

У місті є ще досить площ під будову домів; площі в ціні від 1,500 дол. вгору. Будова дому тут на яких 25% дешевша ніж на півночі. Ціни домів із всіма вигодами від 8,500 дол.

Д-р Мирон Кучмак

Іван Овечко викладачем в коледжі в Колораді

Після побуту на тимчасовій посаді викладача чужих мов у Гейському коледжі в Кензасі п. Іван Овечко прийнятий на таку ж посаду на постійно в стейтовому коледжі в Колорадо, де йому доручено з початком осіннього семестра цього року організацію й ведення нового відділу в департаменті чужих мов. Від 1-го січня 1969 р. п. Овечко є також членом Американської Асоціяції Університетських Професорів.

Колишній викладач середньої школи (гайскул) в Україні, ред. Овечко був десять літ кореспондентом тижневика „Наш Клич" в Арґентині та дописувачем до двацяти українських газет і журналів в Европі, Канаді й Америці, редактором-видавцем бюлетенів у Сан Павло (Бразилія), автором статтей на українські й загальнополітичні теми в бразилійській пресі („Кандея", „А Естанпа"), видавши окремою книжкою збірки репортажів і нарисів п. н. „Ти був чужий" (Бразилія очима українця). З приїздом до Америки був довголітнім співробітником - кореспондентом „Свободи", ведучи окремі її відділи, рубрика „Вісті з-над Пацифіку", сторінка „Українців над Пацифіком"), короткий час був у складі редакції того щоденника. Видав збірку поезій „Не плач, Україно!", доповнене видання якої незабаром вийде вдруге, а також дві збірки вибраних статтей, друкованих в українській пресі. Як активний член Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі, п. Овечко часто виступає з доповідями на національних святах, як також перед чужинцями, зокрема студентами високих шкіл. Тепер Іван Овечко є співредактором тижневика „Вільний Світ") амер. видання „Канадійського Фармера") та керівником його Пресового Бюра в ЗСА, редаґуючи також місячний бюлетень „Вісті УКО" в Лос Анджелесі. Під його загальною редакцією та при співпраці кільканадцяти авторів незабаром вийде велика ілюстрована „Ювілейна Книга УКО" з історичними нарисами з нагоди 25-ліття українського організованого життя та 10-ліття Народного Дому в Лос Анджелесі.

Працюючи на новій посаді в коледжі, п. І. Овечко виконуватиме, як і досі, свої обов'язки співредактора „Вільного Світу".

В родині п. І. Овечка є двоє членів УНСоюзу. Остання збірка вибраних статтей (ч.2) присвячена 75-літтю УНСоюзу, і в ній автор умістив, крім вірша, присвяченого „Свободі", 36 статтей на актуальні теми, друкованих у „Свободі".

О. О.

ПЕРЕМОГУ ДЕМОКРАТИЧНОГО КАНДИДАТА в додаткових виборах в стейті Массачусетс вважають демократи за вияв непопулярности президента Ніксона. На становище федерального конґресмена кандидували 33-річний демократ Майкел Гаррінґтон і республіканець Вілліям Солтостолл. В цій окрузі десятки років конґресменом до Вашинґтону перемагав республіканець. Цього року демократ дістав 72,030 голосів а республіканець дістав тільки 65,453. Республіканські провідники мовчать після цієї програної, а демократи вдоволені цією несподіваною перемогою. Пресовий секретар Білого Дому Ричард Цітлер відмовився зайняти становище в цій справі. Голова Крайового Республіканського Комітету Роджерс Мортон казав: „Нас перемогли, і ми мусимо багато працювати!"

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО 30 СТЕЙТІВ вже тепер готові ратифікувати Поправку до Конституції про безпосередні вибори президента цієї країни і про скасування Колеґії Електорів, яка тепер має право вибирати президента. 30 стейтових Леґіслятур готові ратифікувати зміну Конституції. 6 стейтів ще не рішені, як би вони голосували в цій справі, 6 стейтів схиляються до опозиції, а 8 вже тепер заявляють, що вони проти зміни Конституції. Ці опитування свідчать про те, що коли Конґрес змінить Конституцію, то легко зможе знайтися більшість стейтових леґіслятур, яка ратифікує цю зміну. Палата вже схвалила цю зміну, ще має її схвалити Сенат.

Лемківський З'їзд домагається повернення лемків на рідні землі

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ма, інж. Б. Чайківський, проф. І. Гвозда. З черги відбулася програмова доповідь д-ра Ярослава Падоха про політичні та культурні проблеми Лемківщини та завдання й можливості Організації Оборони Лемківщини і всієї української громади у вільнім світі для позитивної розв'язки цих проблем. Потім слідувало звітування членів Головної Управи: Ю. Котляра, Івана Хомка, Павла Добоша, Івана Блиха, Михайла Дзімана, Теодосія Вислоцького, Василя Майковича, Петра Гарайди, Михайла Кавчака, Теодора Гулича, і проф. І. Сквіртнянського.

За „Лемківські Вісті" звітував редактор Ю. Тарнович та книговод Дмитро Кулик. За Товариський Суд склав звіт інж. Богдан Чайковський, за Контрольну Комісію звітував д-р Ярослав Падох. Після дискусії схвалено органам ООЛ абсолюторію. Ввечері цього ж дня відбувся бенкет та забава. Товстмайстром на бенкеті був інж. Богдан Чайковський. Відкрив бенкет голова комітету Петро Гарайда, а молитву провів о. Фединяк. З'їзд вітали численні представники центральних та місцевих установ. Від УККА і Українського Народного Союзу вітав З'їзд д-р Я. Падох, від „Провидіння" та централі „Самопомочі" Ст. Спринський, від СУМА мгр Михайло Фурда, також від ООЧСУ, від ОДВУ проф. Стецик, від УРСоюзу п. Марена, від Об'єднаного Комітету організацій Ню Йорку і Об'єднання Ветеранів д-р Федюк, від УПА п. Мицьо, від Комітету Перемишлян Є. Стахів, від Комітету Бережанців Є. Манацький, від „Дністра" д-р В. Вишиваний, а С. Спринський передав особистий привіт від о. Мирослава Харини, а ред. Ю. Тарнович вітав від „Лемківських Вістей". На закінчення промовив о. Базилевський, який теж провів молитву. Бенкет і забава відбулися у вщерть заповненій великій залі Народного Дому.

Недільна програма охоплювала звітування Відділів, що їх ОЛЛ має 24, переведення змін статуту, схвалення резолюцій та вибір нових керівних органів Організації на два роки. З зважливішого звітування слід підкреслити велику допомогову акцію Відділів для лемків у Польщі та на Лемківщині, зложення $1,000 на св. Софію в Римі та участь делегата ООЛ І. Хомка в її посвяченні. Поміж численними резолюціями, крім вже згаданих, слід відзначити такі: привітання Синоду та Верховного Архиєпископа, відкриття центрального лемківського архіву, музею та бібліотеки лемкознавства, опіки над поодинокими селами, школами, бурсами та організаціями українців в Польщі, заходів про звільнення від податків ООЛ, зміцнення видавничої діяльности Організації, збільшення інформативної служби про Лемківщину в цілій українській і чужій пресі. Окремо схвалено взяти участь в Х-му Конгресу УККА та доручити Відділам ООЛ допомагати у збірці національного датку на УККА, як також делегувати до Екзекутиви та Політичної Ради УККА делегата ООЛ. Схвалено теж, щоб у роки, коли не відбуваються З'їзди ООЛ, відбувати лемківські зустрічі. Наступного року зустріч відбудеться в Торонті, а черговий З'їзд 1971 р. в Йонкерсі. З'їзд обрав почесними членами заслужених лемківських діячів, а саме Теодосія Вислоцького, проф. Івана Сквіртнянського, проф. Михайла Дудру та ред. Юліяна Тарновича. З'їзд вислав телеграму до вселенського Синоду в Римі з вимогою створення українського єпископства для українців католиків у Польщі. З'їзд вітав мгр. Степан Хемич від Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті, прохаючи допомоги для Фонду від всіх Відділів ООЛ.

На пропозицію Номінаційної комісії були обрані до керівних органів: проф. д-р Іван Гвозда, голова; Іван Блиха, Павло Добош і Михайло Федак, заступники голови; мгр Іван Дупляк, секретар; Василь Майкович, фін. референт; Михайло Халупа, скарбник; Юліян Котляр, організаційний референт; Теодор Гулик, заступник; Юрій Ковальчик, допомоговий референт; Степан Баб'як, заступник; проф. І. Сквіртнянський, культ.-освітній референт; Іван Лико, заступник; Анастасія Майкович, реф. жіноцтва; Іван Лико, адміністратор „Лемківських Вістей"; Дмитро Кулик, книговод „Л.В."; мгр Євген Перейма, редактор Лемківського Збірника; Ю. Тарнович, редактор „Лемківських Вістей"; і вільні члени: Петро Гарайда, Михайло Дзіма, Михайло Фарбанець, Іван Хомко, Іван Ковальський, Іван Пінчак і Антін Євин. До Товариського Суду були обрані: інж. Богдан Чайковський, голова, Михайло Кавчак і Михайло Кухта — члени. До Контрольної Комісії ввійшли: д-р Я. Падох, голова; мгр. Володимир Васічко і Іван Полянський, члени. Замикаючи наради, голова З'їзду д-р Я. Падох підкреслив з признанням їх велику діловість та подякував 1-му Відділові ООЛ в Ню Йорку, зокрема П. Гарайді і С. Барані за підготову З'їзду, бенкету і забави й запросив до слова новообраного голову проф. Ів. Гвозду. Новий голова подякував за вибір та в коротких словах з'ясував програму майбутньої праці та співпраці усіх членів Управи.

Пластова Станиця в Ню Йорку відзначила 10-річчя смерти пл. сен. Степана Бандери

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 10-го жовтня 1969 р., напередодні 10-ої річниці смерти сл. п. Степана Бандери, провідника ОУН і пластуна - сеніора та члена одного з найстарших пластових з'єднань „Загону Червона Калина", Пластова Станиця в Ню Йорку та згаданий Загін Ч.К., влаштували поминальну панахиду в церкві св. Юра, а після неї пластовий апель. Панахиду відправив капелян і член Загону Червона Калина о. Любомир Гузар в асисті оо. Йосифата Кузьмяка та о. Сергія Фединяка з парохії св. Юра. Під час панахиди співав хор „Думка" під керівництвом Леоніда Крушельницького. Перед панах. о. Гузар виголосив до пластової молоді, яка по береги заповнила церкву в повних одностроях та зі своїми прапорами, повчальну проповідь про пластову службу Батьківщині та про конечність боротьби за справедливі, Божі й людські права для неї. При співі „вічная пам'ять" похилились низько численні пластові прапори у пошані перед пам'яттю покійного братчика-пластуна. Під час панахиди співав хор „Думка" під орудою Леонтія Крушельницького.

Пластовий поминальний апель відбувся у пластовій домівці, яка приміщається в новоперебудованому Пластовому Домі, поруч Українського нар. Дому. Це вперше вся станиця зібралася у щойно викінченій великій залі. На підвищенні приміщено погруддя сл. п. Степана Бандери, виконане митцем - різьбарем Михайлом Черешньовським, а побіч портрет Покійного, прибрані прапорами національним та Загону Червона Калина. Два ряди хорунжих з курінними пропорами та бунчук Загону Ч.К. доповнювали тло, на якому відбувся апель. Відкрив його курінний сеньйорського Куреня Загону Ч.К. д-р Ярослав Падох словом, в якому підмітив, що мимо гуманного пластового світогляду Пласт, який постав напередодні першої світової війни, зараз почав готовитися до визволення України і вже на третьому році від свого постання пластуни масового вступили в ряди УСС, а на сьомому в ряди УГА, в якій постало славна юнацька стрийська Пластова Сотня, якої два члени Володимир Дармохвал та Роман Петріна, члени Загону Ч.К. є приявними на апелі. Згодом пластуни виконували свою пластову службу Батьківщині в Пласті і поза ним в рядах УВО, ОУН, УПА та в Першій Українській Дивізії нерідко займаючи в них начальні становища й поносячи найважчі жертви. На 66 членів старої гвардії Загону Ч. К. за волю України з рук усіх займанців України полягли 22 члени, рівно одна третина! До тих страшних своїм числом жертв належав сл. п. Олекса Гасин, шеф штабу УПА та сл. п. Степан Бандера. До незабутніх жертв цієї боротьби, які склав Пласт, належить також генерал і верховний командир УПА, пластун - сеньйор Тарас Чупринка — Роман Шухевич.

Старший пластун, член Загону Ч. К. студент Левко Чировський у своїй доповіді накреслив сильветку покійного Степана Бандери на тлі його доби, підкреслюючи духові прикмети та прикмети, які поставили його чоло українського визвольного руху. Пластова пісня „Ніч вже йде" закінчила ці короткі поминки пластової громади Ню Йорку свого незабутнього пластового братчика сл. п. Степана Бандери.

Цієї суботи пікетуватимуть будинок місії СССР до ОН

Ню Йорк. — На відзначення 10-ої річниці трагічної смерти голови Проводу ЗЧ ОУН сл. п. Степана Бандери, у суботу 18 жовтня в Центральному Парку, в ділянці „Бендшел" при 72-й вул. і 5-й евню, о 12.30 год. дня відбудеться Панахида, після чого все громадянство організовано перейде з прапорами і транспарентами до 67-ої вулиці, під будинок совєтської місії при ОН. З того приводу старше юнацтво і виховники СУМА не будуть мати занять у суботу, бо всі вийдуть на демонстрацію. В домі ОУВФронту при 10-ій вул. у середу 15 жовтня відбувся Апель та жалобні сходини на вшанування пам'яті Степана Бандери. Крім доповіді ред. Данила Чайковського та відповідних мистецьких виступів, там відбулась Виставка, присвячена сл. п. Бандері і його боротьбі, влаштована Василем Харуком, на якій було показано також особисті речі сл. п. Степана Бандери.

ДОБРА МОНОГРАФІЯ ПРО СЕЛО ЧЕРЧЕ

(Продовження зі стор. 2-ої)

1926 році десятиліття з дня смерти Івана Франка.

„Які це були гарні дні! Оркестра грає маршову пісню. Ми йдемо дорогою, що перетинає поля... Входимо на площу. Хлопцями вправляє Євген Бачинський, дівчатами колишній старшина УСС — Стек Михайло. Посередині площі трибуна, де приміщено оркестру та провід „Лугу". Голова „Лугу" Гладун Грицько відкриває свято та просить до слова д-ра Дмитрова Григорія. Приходить черга на ритмічні вправи дівчат хустинами, а відтак топірцями хлопців. Вправи сикавкою (до гашення пожеж) виконав „Луг" із Бабухова".

В цій книжці вшановано всіх тих, які заслужилися для села своєю працею. Є в ній згадки разом із світлинами про учасників визвольних змагань. Є довша згадка про повітове місто Рогатин та славну там українську гімназію.

При кінці книжки коротко згадано про третю еміґрацію після другої світової війни. На самому кінці автор згадав і про себе та про свою родину, що живе в Ляшині — передмістю Монтреалю.

На 77-ій сторінці під світлиною Корнила Дзедика, першого УССтрільця зі села Черче, надруковано, що його „зліквідували в Україні в 1928 році під час єжовщини". Єжов лютував в Україні в 30-их, а не у двадцятих роках.

Книжка про село Черче пригадує нам всім, до чого міг би дійти український нарід, коли б не мав сусідів, що хочуть над ним панувати і „визволяють" його з культурних і матеріяльних багатств.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що по короткій і важкій недузі, на 71-му році життя, упокоївся в Бозі дня 13-го жовтня 1969 року

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДО, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п. ЮЛІЯН
ТАРНАВСЬКИЙ

народжений 18 серпня 1898 р. в Скалі, пов. Борщів, Україна.

ПАРАСТАС в середу, 15-го жовтня ц. р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Gowen при Sommerset Street, New Brunswick, N.J.

ПОХОРОН в четвер, 16-го жовтня 1969 р. о год. 8-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви Різдва Преч. Діви Марії, а опісля на католицький цвинтар в Ню Брансвіку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син — БОГДАН з дружиною АННОЮ і дітьми: ЮРІЄМ і ГАЛИНОЮ

донька — ВІРА МАЗЯР з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми: ЛЮБОЮ, НАДЕЮ і ОЛЕСЕМ

Сестри і дальша Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок, 13-го жовтня 1969 року упокоївся в Бозі на 62-му році життя наш Найдорожчий БРАТ

бл. п.
ІВАН А. УГОРЧАК

нар. в Тисьмениці, коло Станиславова, син бл. п. Семена Угорчака і Анни з дому Гриньовська.

ПОХОРОН в четвер, 16-го жовтня 1969 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Trzaska, 6741 5th Ave, близ. 68 вул. в Брукліні, до церкви св. о. Миколая, а опісля на цвинтар Кальварія.

В глибокому смутку:

сестра — ЕВГЕНІЯ ВАҐНЕР з Родиною

брати: АНТОНІЙ УГОРЧАК з Родиною

і ГРИГОРІЙ УГОРЧАК з Родиною

Ділимося сумною вісткою, що наша МАМА

КАТЕРИНА МИКИТИН

народжена в Рогатині, померла 11-го жовтня 1969 року, проживши 64 роки.

Тіло находиться в похороннім заведенні П. Яреми. ПОХОРОН відбудеться в середу рано, з церкви Middle Dutch Collegiate при 7-ій вулиці. Проп. Д. Палек. Похована буде на цвинтарі Мовнт Олівет.

В глибокім смутку дочки:

НАДЯ ВАТЕРМАН і МЮРІЄЛ ГАРРІС

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ
Найдорожчої і Незабутньої

МАМИ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ

бл. п.
КЛИМЕНТІЇ БОРОДАЙКО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в суботу, 18-го жовтня 1969 року

в 8-ій год. вранці в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА при 7-ій східній вул. в Ню Йорку.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо помолитися за спокій Її Душі.

РОДИНА

Замість квітів на могилу

бл. п. ЕВГЕНІЇ ФЕРЕНЦЕВИЧ

на Фонд „Юнака" 50.00 дол.
на НТШ у Сарселі 50.00 дол.

складають

Данка САЛАБАН
Маліна і Корнель ДЗЮБА
Таня і Олько КРИНИЦЬКІ
Ніля і Геник СТЕЦЬКІВ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЕМІЛІЇ БАРАНСЬКОЇ

на Фонд Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа

складаємо 10.00 долярів

Роман і Марія ФОРОСТИНИ

Замість квітів на могилу моєї Дорогої Товаришки

бл. п. ЕМІЛІЇ МАРЧАК-БАРАНСЬКОЇ

складаю 10.00 долярів на Собор св. Софії в Римі.

Олена ШТЛЯР

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. МИКОЛИ СТАХОВСЬКОГО

учасника Визвольних Змагань, сотника IV Київської Дивізії

складають 25.00 долярів на Українську Національну Раду

У. і В. ДЯЧУКИ

СНІГОВІЯ В СТЕЙТІ КОЛОРАДО

В околиці Денверу, Колорадо, цього року вже вдруге сніговія припинила комунікацію. В деяких місцях вітер наніс снігу сім стіп вдовж, а було з чого наношувати, бо там випало 16 цалів снігу. Деякі частини автострад закриті. Було кілька смертних випадків.

Передбачають збільшення числа безробітних

Вашингтон. — У вересні ц.р. число безробітних збільшилося з 3.5 відсотка до 4-ох відсотків. Колишній голова Ради Економічних Дорадників президента Джансона Артур В. Окун передбачає, що число безробітних взимі й навесні 1970-го року може ще збільшитися. Він зізнавав перед Спільною Конгресовою Економічною Комісією і заявив, що поборювання високих цін дуже часто вимагає збільшення числа безробітних, і це саме діється тепер. Окун гадає, що Уряд повинен сповільнити ті монетарні і фіскальні заходи, які пороблені для поборювання інфляції, бо інакше в 1970 році може настати поважна економічна рецесія, чого не бажає собі Уряд і що було б шкідливе для американського народу.

Підготовляють випуск англомовного 17-го тому „Української Радянської Енциклопедії"

Київ. — Кагебівська газета „Вісті з України" сповістила в ч.30/1969, нібито поза межами СССР розійшлось „близько 10 000 комплектів „Української Радянської Енциклопедії". Та ж газета повідомила, що 17-й том енциклопедії д е з інформації про поневолену Україну під наг. „Українська Радянська Соціялістична Республіка" вже вийшов у перекладі російською мовою, „а незабаром з'явиться й англійською мовою". Крім цього видання, що є безумовно відповіддю Москви на енциклопедичні видання НТШ за кордоном з метою їх сторпедувати, в Києві „колектив українських енциклопедистів готує до видання чотири нових галузевих енциклопедій", в тому й „Радянську енциклопедію історії України". Підготовлювану до друку англомовну однотомову „енциклопедію" про Україну будуть розповсюджувати за кордоном з допомогою різних „товариств дружби з СССР".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 18-го ЖОВТНЯ 1969 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори 239 Відд. — Б-ва св. Юрія, від год. 3:30 до 4:30 в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin St. Д-р В. Галан, предсідник, М. Ковальчук, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7:30 веч. в Ігол Гол. 210 Чорч вул. Проситься прибути. — С. Лоницин, рекр. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 117 Відд. о год. 6:30 веч. у Ветеранськім Домі, 33 E. 7th St. Проситься чл. прибути. Анна Басараб, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Ave. A. На порядку: організаційний, фінансовий звіти та біжучі справи. Проситься вирівняти вкладки. — П. Кучма, голова, В. Яськів, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42 Відд. — Т-ва Т. Шевченка, о год. 6-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Проситься вибрати дивідендові чеки. О год. 7-ій веч. відбудуться наради Окружного Комітету Відділів, які входять до Округи Пассейку. Проситься взяти участь. В нарадх візьмуть участь: заст. гол. пред. п. Володимир Сохан і гол. організатор п. Степан Гавриш. — В. Марущак, рекр. секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЖОВТНЯ 1969 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського, 482 Мейн вул. Проситься прийти, вибрати свої дивіденди і вирівняти вкладки. — І. Бурний, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Секретар.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Трисвартальні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Аве. Проситься чл. прибути, бо є важні справи. — В. Кіндефорський.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1 по пол. в приміщенні УНДому при вул. Мартін. Проситься вирівняти вкладки. — Управа.

В УКРАЇНІ БУДЕ ВИХОДИТИ НОВИЙ ЖУРНАЛ „МУЗИКА"

Київ. — Новий журнал-двомісячник під наголовком „Музика" буде виходити в Україні з 1970 року, як орган Міністерства культури УССР, Спілки композиторів та Музично-Хорового Товариства УССР. Журнал буде виходити у видавництві „Музична Україна". Газета „Культура і Життя" з 2-го жовтня повідомляла, що новий журнал можна буде передплачувати через „Союзпечать". Журнал матиме, крім статтей та ін. „актуальних матеріялів", нотні вкладки, „де публікуватимуться нові пісні композиторів, обробки кращих народних пісень для хорів, вокальних та інструментальних ансамблів". Журнал „Музика" мав би висвітлювати музичне життя не лише в Україні, а і в „братніх республіках та зарубіжних країнах".

ТАРЗАН, Ч. 6061. Тарзан вертається до дикунів

TARZAN CHOOSES TO RETURN ALONE TO THE SUPERSTITIOUS MOTO-MOTOS. THE NAVAJO AIR SCOUTS FLY DEMENTED KRAIMA TO MOMBUZI'S HOSPITAL...

Тарзан рішається вернутися одинцем до забобонних мото-мотів. Летунські скаўти навахи відвозять збожеволілу Краіму до шпиталю в Момбузі.

AI! WA! KRAIMA!
OBIA! OBIA!
SOON TARZAN ARRIVES BACK AT THE MOTO-MOTO SETTLEMENT— WITH A PLAN HE HOPES WILL PREVENT FURTHER BLOODSHED.

Ах ва! Краіма !Обія, Обія! Швидко Тарзан знову прибуває до оселі мото-мотів з пляном, за яким він сподівається припинити дальший кровопролив!